

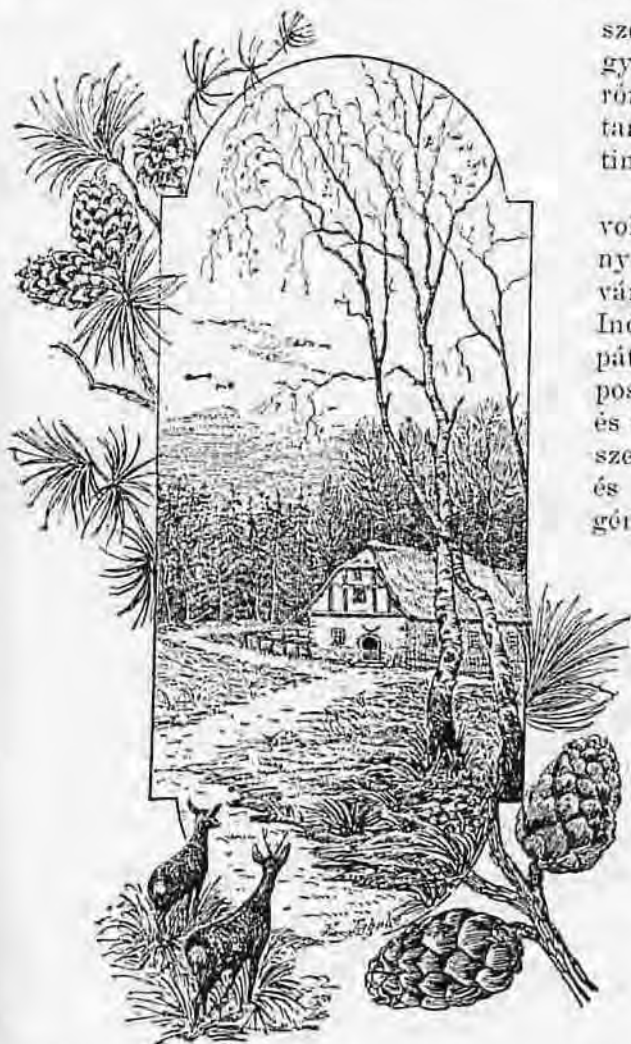

„Emeljétek fel a ti szemeiteket és lássátok meg a tartományokat: mert megérték az aratásra.“ János 4, 35.

IV. évfolyam.

Budapest, 1907. december 1-jén.

12. szám.

Megváltónk születése.

A Megváltónk születésekor a pogány Róma uralkodott az ismert világ fölött. Rómának törvénye, szokása, felfogása,

szelleme adott irányt földgömbünk negyed részének. Keresztben és hosszában római legiók fegyverei esőrtettek Britanniától Afrikáig, Hispániától Palesztináig.

Földi értelemben Róma mindenható volt. Oda özönlöttek keletnek gyöngyei, nyugatnak kincsei, éjszának ércei. Nyilvános játékaiban Numédia oroszlánja, India elefántja, Ázsia párduca, a Kárpátok bölénye marcangolta szét és taposta agyon a gall, a germán, a szerescsen és indus hajvivókat. Az imperátor diadalszekere mellett rabszíjra fűzött királyok és királynők haladtak. A patricius szegénynek mondotta magát, ha csupán három-négyszáz eseléd szolgálta személyes kedvteléseit. Halvány fogalmunk sincs az előkelők fényűzéséről. Százezrekbe került egy-egy gazdag polgár lakomája.

Nagy volt a hatalom, nagy volt a gazdagság, nagy volt a fény. Aranyesőben úsztak, kényelemben fürödtek, országokat kocakáztak el dobzódásaikban. Mégis szegények voltak és nyomorultak és boldogtalanok. Lelkükből hiányzott az egyensúly. Eletükből hiányzott a remény. Kedélyvilágukból hiányzott az életadó hit.

Istenük volt fölös számmal. Minden család rendelkezett egy házi istennel. Istene volt a bereknek, a kútnak, a tengernek, a hegynek, a szélnek; az éjszának és nappalnak, a virágnak és gabonának. Kiki az ő maga módja

szerint áldozott is egyik-másik istennek. Agyagból, kőből, bronzból ki is formálták ezeket az isteneket. Templomokat is építettek számukra.

Volt tehát isten igen sok. Mivel pedig *sok* volt, ennél fogva nem volt *elég*. Mert nem volt nekik élő szeretetteljes mennyei Atya. A sok isten nem segíthetett rajta. Büntől az embert meg nem tartotta. Vigaszt nem nyújtott a balsors napjaiban. Ezért hiányzott életükből a remény: ezért voltak ők szegények a gazdagság ölében. Ezért nem volt lelküknek egyensúlya.

Családi életük laza volt. Adták-vették a feleséget, mint valami szerszámot. A ledérség társadalmi dívat volt. Kérkedve mutogatták kifestett arcukat az úticifrük. Pénzért mindent lehetett kapni: vitézséget, hazafiságot, árulkodást, becsületet, szépséget, hivatalt, szavazatot.

A polgárokból kihalt az áldozatkészségnek az a folytonossága, melyet a közjó megkiván. Vezérek és szónokok immár csak versengeni és harácsolni jártak a fórumra. A hízlekedés a főlebbvalókkal szemben, közkereseti foglalkozássá lett. A legalábbvaló is magas polcra jutott, ha jól tudott kapaszkodni.

Ilyen volt az a világ 1907. év előtt. Külszínében fényes, előkelő, hatalmas és finnyás. Belsőjében bélpoklos, ronda, fertelmes, rothadt. Egészben vére szerencsétlen, mert nem volt hite, nem volt meggyőződése, nem bízott a jövőben, nem okult a múlton. Csak őt egyik napról a másikra testi bőségben, lelki zsugorgásban, céltalannul, a bűnhődésnek és megjutalmazásnak sejtelmek nélkül.

Ez az egész társadalom egy óriási szemétdomb volt ellenségtől rabolt drágaságokból, összeomlott erkölcsökből, hódított tartományok véres földporából, bűnből, kegyetlenségéből, gógból, tivornya hulladékból és fajtalan éjtszakák emlékeiből összehordva.

Ennek az óriási szemétdombnak keleti részén látott napvilágot a Megváltó. Boruljunk le szent színe előtt! Nagy és öröklétű tanaival szerteszét szórta azt a szemétdombot és átadta a szeleknek. A rothadásból új életet fakasztott. Általa felfrissült a világ.

Az emberiséget vissza vezette a kötelességek útjára és megnyitotta a jövő élet kapuját. Ezzel véget vetett a kétségbeesésnek és kisarjadozott a lelkében a remény. Bűn és erény között az ingadozás megszűnt, mert ennek jutalmat, annak megtorlást helyezett kilátásba az örömhír tana. Vigasztalódnak napsugara költözött a kedélyekbe annak a nyomán, hogy van egy mindenható Atya, ki lát, büntet, irgalmaz, megbocsát, jutalmaz, szeret.

Krisztus tanainak hatása alatt minden emberi viszony átalakul és megjavul. Az emberszeretet törvénné lesz. A rab-szolgaság eltűnik. A nő jogaiba lép. A testvériség megszülik. Az egyenlőségi eszme győzedelmeskedik. A szabadság köztulajdonná válik. A lelkiismeret békői lehullanak. A családi élet megtisztul. Az igazság trónra lép és egy szemernyi belőle több erőt jelent mint Rómának összes legiói.

Ebben áll a világ megváltásának isteni műve. Jobb, önzetlenebb, szelídebb, könyörületesebb, igazságosabb lesz az emberiség a Krisztusban való hit és szeretet által.

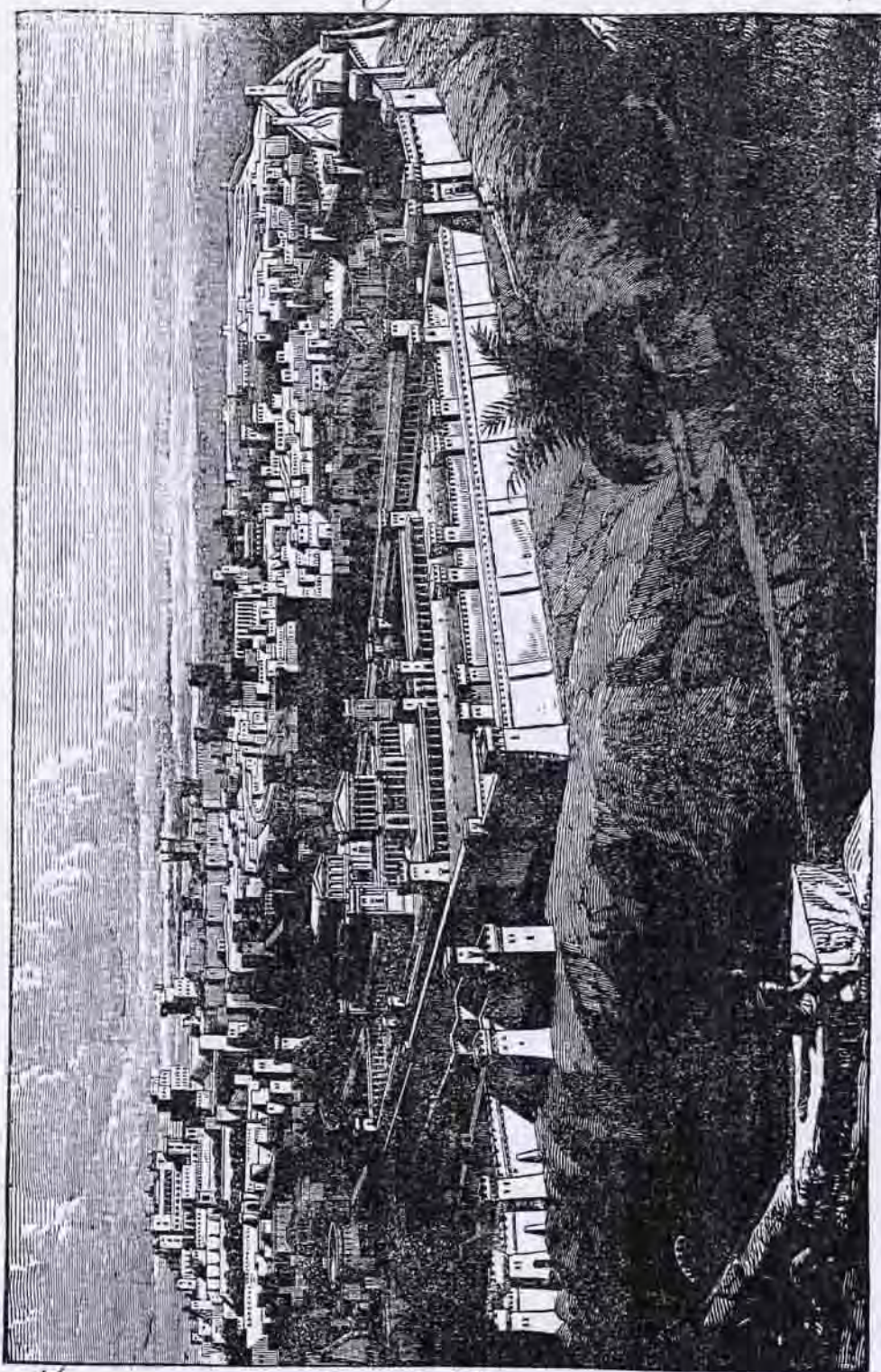
H. M.

Nem hiába!

Mintha hiába született volna Megváltónk, a világ jóltevője, az édes szeretetnek örök hirdetője. Mégis csak ember az ember, a földhez tapadó sár, az ő bűnei barátja. Az emberek, akik őt Golgotára vitték s keresztfára vonták, ma is csak azok, akik voltak! Ünnepelnek szóval, ma is egybegyűlnek . . . De hű a keresztig ki marad közülük? Vajjon igazán hiába született a világ megváltója? Nem! ezerszer nem! Hála Istennek, sok ezer tanuja van azon ténynek, hogy »Az ő lelkének fáradtságának« haszná volt és lesz ezeketánna is. Sokaknak szívébe felgyújtotta a hit, remény és szeretet lángját, ami soha többé ki nem fog aludni.

H. J. F.

meg
 Csak az a hely ahol a keresztes királyok
 Győztek a székelyek J. P. A. K.

Jeruzsálem Krisztus születésének idejében.

Megjelen tetel a Pékest is emmer milogyzene
 A jó eszűket kívánom sz. ur. tölödel csak annyit
 A cselékkel jött es el hit által földön a ista

Bizonyságtételek a gyülekezetek részére.

White E. G.-tól.

(Folytatás.)

A megbecsülhetetlen ajándék.

Ne gondolja senki, hogy adakozás által lehet az Isten jóakarátát megnyerni. Azt mondja az apostol: »Micsodád vagyon pedig amit nem vettél volna, és hogyha vetted, mit kevélykedel mintha nem vettél volna?«

Miután Dávid király összegyűjtette a nép által adott kincseket a templom felépítésére, bálaadó szavakkal megjelent az Úr előtt és így szólt: »Áldott vagy te, óh Izráelnek, ami atyánknak Ura Istene, öröktől fogva mindörökké! Óh Uram, tied a nagyság, hatalom, dicsőség, örökkévalóság és méltóság, sőt minden valami a mennyben és a földön vagyon, tied. Tied mondom, óh Uram, az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden fejedelmek felett. A gazdagság és a dicsőség mind te tőled vagnak és te uralkodol mindeneken; a te kezében vagyon mind az erősség és mind a birodalom; a te kezében vagyon mindenek felmagasztaltatása és megerősítettése. Most azért, óh mi Istenünk, vallást teszünk előtted és dicsérrjük a te dicsőséges nevedet: Mert micsoda vagyok én és micsoda az én népem, hogy erőnk lehetne a szabad akarat szerint való ajándéknak adására, amint ezt adtuk? Mert tőled vagnak mindenek, és amiket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most neked. Mert mi csak jövevények vagyunk te előtted és idegenek amint fejenként a mi atyánk is: a mi életünknek napjai olyanok e földön mint az árnyék, melyben állandóság nincsen. Óh mi Urunk Istenünk! mind ez amit készítettünk, hogy neked és a te szent nevednek házat építsünk, a te kezedből való, és mindazok teid! Jól tudom pedig ezt is, óh én Istenem, hogy te a szívet nézed és az igazságot szereted. Én adtam mindezeket tiszta szívemből nagy jó kedvvel: e te itt jelen való néped is, láttam, hogy nagy örömmel szabad akaratja szerint adta ezeket

néked.* Isten e világ kincseit bízta a népre, s az ő szent lelke hajlandóvá tette őket; hogy vagyonukból áldozzanak az ő szent templomának felépítésére. Mind ez az Úrtól jött. Ha az ő isteni ereje nem lakozott volna a nép szívében, akkor hiába lett volna a király minden iparkodása és fáradsága, a templom nem épült volna meg soha.

Minden, amit az ember a Mindenható teljességéből nyer, mégis csak az Úré. Minden vagyon, minden gazdagság bízva van csupán reánk, hogy próbára tétessünk — hogy megláttassék, vajjon megbecsüljük-e az Isten jóságát s szeretjük-e mi is őtet. Hajlandóknak kell lennünk, mindent az Úr Jézus lábaihoz letenni, ha szükséges.

Isten áldása nélkül semmit nem tehetünk, de Isten nálunk nélkül könnyen elvégezheti az ő munkáját, ha ez neki úgy tetszik. De ő mindenkinek részt ad az ő szent munkájában, s gazdagságot és vagyont bíz az emberek kezére, hogy mint hű sáfárok szolgáljanak neki. Bármit is hűségeseen végezzük, azt nekünk tulajdonítja Isten s mint hű szolgálók egykor jutalmat is várhatunk. Ezért sem kellene soha ezen gondolatot elfelejteni, hogy érdem szerint megleszünk jutalmazva: Bár milyen nagy tehetséggel is bír az ember, az csak ajándék Istentől, amit ő mindenkor elvonhat tőle, ha jól nem sáfárkodik vele.

Isten angyalai, akiknek tehetségei nem lettek elgyengítve a bűn által, tudják, hogy Isten azért ad ajándékokat az embereknek, hogy azok felhasználása által az ő szent neve dicsőítessék. Az ember boldogsága és jóléte legszorosabb összefüggésben van Isten kormányzásával. Minden teremtett lény főcélja legyen az Isten dicsőítése. Ha azonban őt dicsőítjük, önmagunkat is boldoggá tesszük. Az Úrban kedves testvérek, az Úr követeli, hogy minden ajándékot s minden tehetségünket használjuk fel az ő szolgálatában. Azt akarja, hogy mi is úgy szóljunk, mint Dávid: »Mert tőled vagnak mindenek, és amiket a te kezedből vettünk, azokat adtuk most neked.«

Folytatás következik.

Imanapi előadások.

Kedves testvérek!

Isten békessége mindeneke előtt!

Midőn az imabeti cikkeket újból szétküldjük, tesszük ezt azon benső imával, hogy ezek mindnyájunk részére a valóságban meghozzák azt az áldást, amely célra az Úr rendelte is őket. Kívánatos dolog, hogy a szív erős és állhatatos legyen. Olyan időben élünk most, amelyben, ahol lehetséges, még a kiválasztottak is tévútra lesznek vezetve; és még nagyobb megpróbáltatások állanak előttünk. Amire ezen időben mindenk fölött szükségünk van, az a személyes tapasztalat és az a biztos tudat, hogy közöttünk és Isten között semmiféle válaszfal nincs, hogy ő Atyánk és mi gyermekei vagyunk. Semmi időnek sem kellene boldogítóbbnak lenni ránk nézve annál, amelyet imában a mi főpapunkkal való érintkezésben eltöltünk. Nekünk a szentlélek erejét oly mértékben tapasztalnunk kell, hogy nem csak magunk lehessünk győzedelmesek, hanem ezáltal másokat is az Úrhoz vezessünk. Minden egyesnek tisztában kell lenni azzal, hogy Isten igazságban a szentírás, a biblián keresztül beszél; mi az ő szavai szerint az utolsó időben élünk és hogy ez az advent-mozgalom Isten munkája a mostani időre, amelyet ő maga vezet, és hogy ő ezt némely fogyatkozása dacára is befejezésre és tökéletességre vezetni fogja.

A mi gonosz ellenségünk minden időben azon fáradozik, hogy gondolatainkat a földolgról elterelje és ahelyett, hogy mindezen fontos kérdésekben akaratunkat teljesen Isten kezébe tennénk le, nagyon könnyen megesisik, hogy itt és ott bizonyos pontot megragadunk, amelybe kételkedésünk belekapaszkodik. Ma jobban mint valaha van szükségünk a teljes hitre, mert oly időben vagyunk, melyben az igaz ember is csupán az ő hitéből fog élni. Soha sem volt szükség annyira Krisztus szellemére és lelkére, a szeretet lelkére, mint éppen most, midőn csupán mások jólétét tartjuk szemünk előtt. Aki ma zúgolódik, panaszkodik és a

hibákat másokban keresi, elfelejti, hogy a bíró az ajtó előtt áll. Első és utolsó dolognak kellene nálunk lenni, hogy saját erőtelenségünket megismerni tanuljunk és ennek tudatában magunkat egészen az Úrra bizzuk. Minden munkásnak a munkában, minden előjárónak a gyülekezetekben és minden egyes tagnak jelszava kell hogy legyen ma: »Ha erőtlenségünk magamban, akkor vagyok erős Istenben.« Ha erőtlenségünket elismerjük, de egyszersmind az Isten végtelen szeretetét és kegyelmét is, amelyet a most lefolyt esztendőben irántunk tanusított, akkor nem csupán magunkat fogjuk Isten oltárára tenni hálaáldozatul, hanem gazdag adakozásainkat is, hogy így az utolsó kegyelem-üzenet a föld végső határáig eljuthasson. Ha a lélek értékét szemeink előtt tartjuk, akkor semmi adomány nem fog nekünk nagynak feltűnni, hogy még a kegyelem-idő lezárása előtt a sötétségben élőknek segítségére lehessünk és így a mi Urunk és Megváltónk megjelenésének boldog reménysége, amely mindnyájunk szívét betölti — megvalósulhasson.

Tegye meg mindenikünk a maga részéről mindazt, ami lehetséges, hogy az illető összejöveteleken jelen lehessen, hogy így ezen imahét úgy a gyülekezetben mint otthon igazi áldásos napokat hozhasson és mi mindnyájan, amennyiben a mi Urunk visszajöveteléhez közelebb jutottunk, őt jobban ismerni tanuljunk és az ő lelkéből többet vehessünk. Legyen ez Isten akarata.

Courali L. B.

A fő-konferencia választmányától a következő, f. é. november 29-éről kelt levelet vettük:

»A jelek szaporodnak mindenfelé, melyek nekünk egy a fejünk fölött összehúzódó világ-krizist jelentenek. Németországban és Dél-Amerikában fiatal testvéreink a katonaságnál a legnagyobb akadályok és nehézségek között állanak. Ez egy igen komoly helyzet, mely az Isten népének egyesült imáit szükségessé teszi, hogy az Úr dicsőítve legyen és hogy testvéreink és munkánk szabadságot nyerjenek.

Azért óhajtja a fő-konferencia, hogy ezen imnapok első szombatja az összes gyülekezetekben mint böjt- és imnap tartassék e külön dolog érdekében.

A vasárnapi törvények majdnem minden országban nagyobb határozottsággal mint valaha érvényesítettek. Nekünk mint népnek nagy mértékben van szükségünk Isten áldására, hogy az utolsó időre mint tanuk legyünk elkészítve. A nagy missió-területeket inteni kell és több munkás és pénzsegély is szükséges. A dolgok egész helyzete azt követeli, hogy egyesülve keressük az Urat, hogy személyes diadalokat és több szabadságot a munka részére nyerhessünk. Spicer W. A.

Mi hálásak lehetünk az amerikai testvéreink iránt ezen bátorításért.

Még akarunk néhány szót a böjtölésről mondani: E szó böjt annyit jelent, mint megtartóztatás, s célja az, hogy a mi elménk azáltal tisztább legyen és jobban felfoghassa az isteni dolgokat. Természetes, hogy mindenkinek saját elhatározásában áll, azon részt venni vagy nem, továbbá az is, hogy egy egész napot akar-e böjtölni vagy csak részint. Beteges és gyenge személyeket, vagy olyanokat, akik azt nem jóakarattal és örömmel teszik, nem kell a böjtöléshez kényszeríteni. Dall G.

1. előadás. — 1907. december 20-ára.

Felhívás a megszentelésre.

White E. G.

A világnak legnagyobb szüksége van megszentelt munkásokra. Az Úr akarja, hogy az ő népe annyira át legyen hatva az ő hatalma és világossága által, hogy az igazság fénye az egész földet megvilágítsa.

Ha az Úr gyermekei teljesen átadják magukat s öelötte tökéletességben járnak, akkor az Úr fel fogja használni őket az igazság elterjesztésére a világ minden részében. Akkor fel fogja használni mind a férfiakat, mind a nőket, sőt még a gyermekeket is, és pedig úgy, hogy általuk egy oly nép hívattatik ki a világból, amely megtartja az ő szent törvényét.

Isten úgy szerette e világot, hogy az ő egyetlenegy szülött fiát adta, hogy minden aki őbenne hiszen, el ne vesszen, hanem hogy örök élete legyen. Ezen cél elérésére feláldozta a Megváltó minden mennyei dicsőségét, megfosztva magát minden mennyei méltóságtól, hogy e földre jöjjön szenvedni és meghalni. Akiben az Úr Jézus Krisztus indulata van, és akit áthatott a Megváltó szeretete, az nem eselekedhetik másképp minthogy hirdesse szegény elveszett embertársainak az élet igéjét. A lelkek megmentésére feláldozza minden erejét, tehetséget, vagyonát és befolyását. Egyedüli öröme az, hogy lelkeket Jézushoz vezessen. Ezen önfeláldozás indító oka és ereje azon nagy áldozat megértése, amit Krisztus a keresztfán hozott az egész emberiség javára. Jelszava: *ludatultannul küzdeni s el nem fáradni*. Jó példája által a körülötte valókat a Megváltóhoz vezet.

Akik feláldozzák életüket keresztyén szolgálatra, tudják, hogy mi az igazi boldogság. Önmagukkal igen keveset gondolnak, de míg embertársaik üdvösségeért fáradoznak, addig ők is erőt és áldást nyernek saját maguk részére. Nagy tervekkel ismerkednek meg s terjedelmes munkákat végeznek. Ilyen körülmények között ki ne nevedne lélekben és Isten kegyelmében? Az ilyenek mindig jobban megismerkednek Krisztus terveivel, s így nincs alkalom arra, hogy lelkileg hátra maradjanak. Az önérdék és önfelmagasztalás nem érvényesülhet, ahol oly magas eszmékkel foglalkozik a lélek.

Mindazok, kik feláldozzák életüket ezen önzetlen munkára, munkatársai a dicsőség Urának. Ezen gondolat megedesít minden keserúséget, megerősíti az akaratot s a küzdelemben bátorít. Az ilyen munkálkodás, amely önzést nem ismer, amely Krisztus szenvedésiben részesít, felemeli és magasztalja a Megváltó nevét az emberek között.

Sokkal nagyobb erővel haladna a munka, hogyha minden lélek, aki Krisztust vallja, az igazság szerint élne. Egész családok vehetnének részt a missziói munkában. Van sok bátor és melegszívű férfiú és nő, akik nagy segítségül lehetnének az Úr munkájában, hogyha

az ő szolgálatába lépének s őt teljes szívvel keresnek.

Az Úr felhívja népét, hogy az ő munkájának különböző ágait műveljék. Akik az »utaknak fejein« vannak, azoknak is meg kell tudniok az igazságot. A gyülekezet tagjai munkálkodjanak szomszédaikkal, akik a jelenvaló igazság üzenetét még nem hallották. Ha előadják az igazságot szeretettel s házról házra hirdetik olyan értelemben, amelyben a Megváltó tanította tanítványait, akkor az eredmény nem fog elmaradni soha. Ha énekszóval és dicsőréttel teszünk bizonyosságot a bibliai igazságokról családi körben vagy bárhol, ahol alkalom adatik, akkor sokakhoz fogunk eljutni a jelenvaló igazság üzenetével. — »Íme mindennap veletek vagyok.« mondá Mesterünk és vezérünk ebben a munkában. Ilyen ígéret birtokában bátran és reményteltjes szívvel foghatunk a munkához.

Azt mondom azoknak, kik az igazságot már régen ismerik: keressétek az Urat teljes szívvel, hogy lelketeket betöltse azon forró óhajjal, hogy szomszédjaitok s ismerőseitek lelki üdvösségeért munkálkodjatok.

Kedves lelki testvéreim s testvérnőim, áldozzátok életeteket az Úr munkájára. Használjátok föl minden alkalmat erre. Látogassátok meg azokat, kik körülöttetek laknak s szeretettel és jóindulattal igyekezzétek megnyerni szívüket. Látogassátok meg a betegeket s szenvedőket, s érdeklődjétek állapotuk iránt. Ha lehet, tegyetek valamit fájdalom enyhítésére. Ilyen módon lehet jóindulatokat megnyerni. — Csak az örökkévalóságban fogjuk majdán meglátni ezen áldott munkálkodás gyümölcseit.

Aki így minden alkalmat felhasznál, nemsokára nagyobb és terjedelmesebb munkára lesz felhíva. Nem éppen annyira tudós s igen bölcs munkásokra van szükségünk, mint inkább alázatos, megtért, Krisztus jellemével bíró férfiakra és nőkre, akik a názárethi Jézus iskolájába jártak s akik az ő erejében bíznak. Ezek hívni fogják a lelkeket a bárány menyegzőjére ezen szavakkal: »Jertek el a lakodalomra, mert min-

denek készek.« Az ilyen munkától meg fogunk erősödni lelkileg és testileg, s az Úr Jézus világossága fog szívünkbe s elménkbe fényleni.

Szenteljétek magatokat teljesen az Úr munkájára. Ő megerősít és bátorít titeket. Nem elégséges csak adakozni az Úr munkájára. Meg kell látogatni a lelkeket s beszélni s imádkozni velök. Ez a legáldottabb missziói munka, amelyet végezhetünk. Ezen munka folytatására szükséges teljes hit, bátorság, türelem és a tévedő lelkek iránt való nagy szeretet.

Kedves testvérnőim, ne költsétek pénzeteket oly bőségesen a ruházatra, s tanítsátok gyermekeiteket egyszerűségre s takarékosagra. Tanítsátok őket arra, hogy filléreiket takarítsák a misszió munkára. Tanuljon önmegtágadást a család minden tagja. Krisztus a mi előképünk. Ő, bár fel volt ruházva az ég minden dicsőségével, mégis annyira szerette ezt a földet, hogy eljött jó példát adni a gazdagoknak és a szegényeknek egyaránt. Ő arra tanított, hogy mind egyesüljenek egy értelemben, hogy úgy munkálkodjanak mint ő munkálkodott és hogy úgy szeressenek, mint Isten gyermekeihez illik.

Szülők, gyűjtsétek össze gyermekeiteket magatok körül minden reggel és este, s emeljétek fel szíveiteket s lelketeket óhozza imában. Kérjétek segítséget. A drága gyermekek folyton ki vannak téve minden veszedelemnek. — Akik szeretni, tűrni s békességben élni óhajtanak, azoknak imádkozniok kell. Csak akkor biztos az én felett való dialalom, hogyha folyton összeköttetésben állunk a mennyből jövő erővel.

Minden reggel újból adjátok át magatokat az Úrnak, gyermekeitekkel együtt, csak arra a napra. Ne számoljátok hónapokra — évekre, — ezek úgy sem a tieitek. Egy rövid nap adatik nektek. Úgy vegyétek mintha az utolsó volna, s töltsétek el hasznos munkával. Terjesszétek minden terveiteket az Úr eleibe jóváhagyás végett s úgy cselekedjétek, ahogy ő titeket int, ha mindjárt áldozatba is kerül. Így az életetek mind jobban és jobban az ő élete szerint alakul, »és az Istennek békessége, amely minden értelmet felülmúl, tartja meg

szíveteket és értelmeteket az Úr Jézus Krisztus által.»

Kedves testvérek! serkenjete fel s vegyétek munkába azon területeket, amelyeket eddig nem műveltetek. Vigyétek az igazságot azokhoz, akik még a sötétségben vannak. Tanuljatok a bűnösök barátjától, hogyan kell a lelki betegekkel bánni. Az ő szíve mindig megindult az emberek elveszett állapotának láttára. Hogyan lehetünk mi könnyelműek? Krisztus önmagát áldozta fel a szolgálatnak oltárán, mint élő áldozat. Valamit kell nekünk is tennünk

bánattal keresünk vala tégedet.» Az ő válasza, melyet eme neheztelő szavakra adott, egész munkálkodó életére világot vet: »Mi dolog, hogy engemet kerestek vala? avagy nem tudjátok-e, hogy azokban kell nekem foglalatosnak lennem, melyek az én Atyámnak dolgai?«

Kedves testvéreim! szeretettel szólítlak fel arra, hogy rendeljétek minden földi érdekeiteket az Úr munkája és ügye alá. Ne feledkezzetek meg arról, hogy Krisztus követői életének összhangzásban kell lenni az ő Mesterük életével, ki így tanított: »Aki jobban

Japán templom.

az életünkben uralkodó érzéstelenség és könnyelműség ellen, amely fogva tart bennünket. Hajtsuk meg fejünket s alázzuk meg magunkat, midőn látjuk, hogy ingyen sem tettünk annyit — mint amennyit tehettünk volna az igazság magvának elhintésében.

Midőn igazán meg vagyunk térve, akkor meg is változik az indulatunk s életünk. Krisztus minden akaratát alárendelte mennyei hivatásának. Midőn gyermekkorában anyja a rabbik körében találta őtet, szemrehányóan mondta neki: »Fiam, miért cselekedtél így mivelünk? Íme a te atyád és én nagy

szerei atyját és anyját mint engemet, nem méltó én hozzám.«

Az örökkévalóság előtt állunk. Mit cselekszünk, mi felett gondolkozunk, hogy oly önzők vagyunk, míg körülöttünk lelkek vesznek el? Nem látjuk, hogy nagy munka vár reánk? Kedves testvéreim és testvérnőim! vajjon azok közé tartoztok-e, akik látván nem látnak, s hallván nem hallanak? Vajjon hiába adott-e az Úr értelmet az igazság felett?

Minden nap közelebb hoz minket a véghez, vajjon közeledünk-e mi is az Úr Jézushoz? Vajjon vigyázók vagyunk-e s imádkozók? A velünk érintkezőknek

szükségük van a mi segítségünkre. Lehet, hogy éppoly állapotban vannak, hogy egyetlen szó által a jó útra lesznek indítva. Használjuk fel az alkalmat, mert lehet, hogy holnap már késő lesz.

Az idő rövid s a munkaerőnket össze kell gyűjteni, hogy nagyobb munkát lehessen végezni. Munkálkodjunk testvérek, nem a jutalom kedvéért, hanem azért, mert az Úr igen közel van. Az idő több önfeláldozást és buzgóságot követel. Óh, kedves testvéreim! oly tele van az én lelkem ezen üggyel, hogy kiáltanom kell az Úrhoz, hogy ébresszen fel munkásokat, kik érzik a nagy felelősség súlyát, s akiknek szívében minden bálványozás meg van fosztva.

2. előadás. — 1907. december 21-ére.

Üzenetek a missió földekről.

A távoli missiói földek munkásai a következő üzeneteket küldöttek testvéreinknek az imahét alkalmára:

Japán és Korea.

Japánból Field testvér a következőket írja:

»Az imahét mindig nagy áldásokat hoz nekünk itt az idegen földön. Tudjuk, hogy akkor testvéreink a világ minden részében imádkoznak érettünk és adakoznak az igazságnak a pogányok között való terjesztésére. Mi is örülünk azonban, hogy folytonos előrehaladásról szólhatunk — itt Japánban és Koreában. Okohira testvér, aki az utóbbi időkben Kiushut látogatta meg, azt írja, hogy Nagasaki városában egynehányan elfogadták az igazságot s kívánják a felvételt. Egynehányan várják missiói iskolánk megnyitását, amelyet aztán fel fognak keresni.

Az orvosi missiónk Kobe városában szintén igen áldásos munkát végez. Vannak ugyan némi akadályok is, amelyeket azonban azáltal lehet elhárítani, hogy intézeteinket megnagyobbítjuk.

Koreában is előrehalad az igazság terjesztése. Schultz és James testvéreinket várjuk most ide, akik segítségünkre lesznek itt a munkában.

Dél-Afrika.

Hyatt testvér írja ezen sötét föld-részről:

»Mily gyorsan telt el az 1907. esztendő s itt van ismét egy új imahét. Meg vagyunk győződve, hogy érettünk is fogtok imádkozni.»

»Munkálkodó testvéreink kitartással folytatják a munkát. Az istenitisztelek alkalmával mindig kérjünk az Urat, hogy küldjön új munkásokat.»

»Nagy munkaterületünk van ugyan, de azért jól folyik a munka. Mindez azonban csak kezdet ahhoz képest, aminek még történnie kell. »Ethiopia valósággal kinyújtja kezét segítségért! Az igazság világossága terjed a bennszülöttek úgymint az európaiak között. Rogers testvér és neje Nyassa-földre lettek küldve. Sturdevant t. új területeket keresett fel, ahol biztató kilátások vannak. A munka nem ismer megállást. Nehány missiói állomást megnyitottunk már, de még nagyobb terveket szándékozunk megvalósítani. Imádkozzatok a munkáért Afrikában.

Dél-Amerika.

Westphal testvérünk azt írja a katolikus Dél-Amerikából: »Örömmel írjuk, hogy nálunk is terjed a jelenvaló igazság. Alig létezik ország itt Közép- és Dél-Amerikában, ahol nem volnának képviselői a jelenvaló igazságnak. Dacára annak, hogy a munka eleitől lassan haladt, mégis most már mindenütt el van hintve az igazság magva. Negyven millió lélek várja az igazságot. Ezek nagyobb és kisebb városokban, falvakban és pusztákon laknak. Katholikusok és indiánusok egyaránt a legnagyobb tudatlanságban és sötétségben élnek. A munka itt Dél-Amerikában sok nehézséggel és küzdelemmel jár. Új munkaerőre van szükségünk.

Ecuadorban meghalt egy misszionárusunk Davis testvérünk neje. Davis testvér Westphal testvérhez intézett egyik levelében azt írta:

»Dacára annak hogy elvesztettem kedves társamat, még sem veszítem a munkára való bátorságomat és megújított erővel tovább folytatom a harcot.

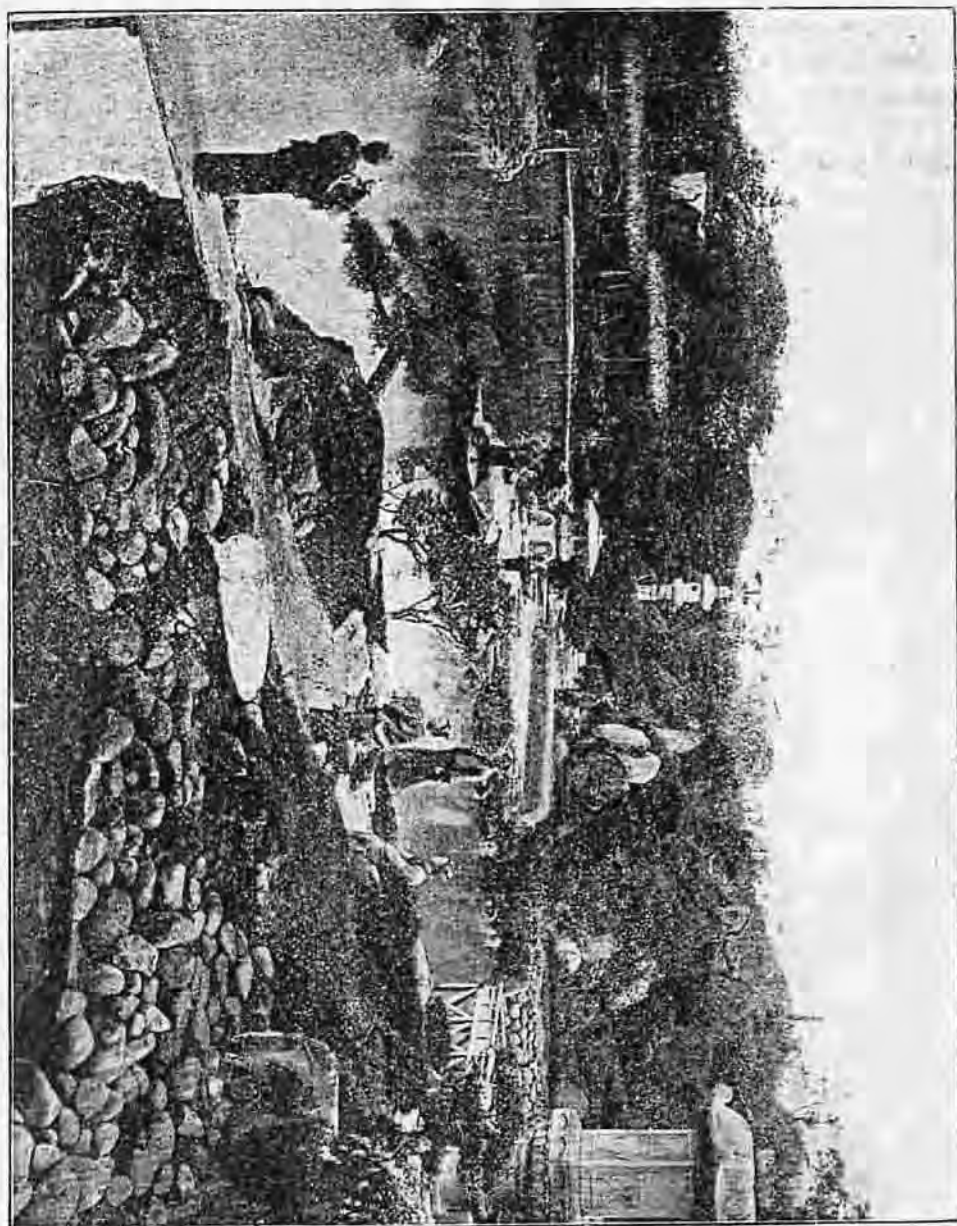
Sokkal szomorúbb azon sok százezer lélek sorsa, aki minden esztendőben reménység nélkül a halálnak áldozatul esik. Új munkásokat kell küldeni oda, ahol a küzdelemben lerogynak s a halál félbe szakítja tevékenységüket.

Testvéreink, imádkozzatok érettünk,

csupán csak a kezdet elején van, azt könnyen felfoghatjuk, ha tekintetbe vesszük, hogy ezen két föld összesen 285 millió embert foglal magában vagyis az egész föld lakosságának közel $\frac{1}{5}$ részét.

Az orosz föld nagysága felől, amely most önálló unió-konferenciává alakít-

Japán kert.

hogy itt Dél-Amerikában is minden sötétségben élnek elvihessük a mennyei világosságát.

A német-orosz uniókonferencia.

Ezen nagy területről *Conradi* t. a következőket írja:

Hogy a munka ezen a területen

tatott, fogalmat alkothatunk magunknak, ha elgondoljuk, hogy háromszor olyan széles mint az amerikai Egyesült Államok és lakossága 140 millióra rúg. Ezen hatalmas birodalomban 2500 testvérünk van, ki a szombatot tartja.

Az ázsiai orosz terület külön missióföld. Ez kétszer oly nagy mint Kanada

és lakossága háromszor annyi. Hogy ezen terület gyorsan népesedik, abból is látható, hogy az 1907. év első hónapjaiban 200 000 ember vándorolt be Szibériába. Az összes segítségünk, amellyel ezen óriási területen idáig rendelkezünk, két felszentelt prédikátor és egynehány bibliamunkás. A legutóbbi hat hónap alatt Löbsack H. K. testvérünk *Samarlandot* és *Tuschkent* látogatta meg, mindkettő a mohamedánok megerősített városa Ázsia szívében, India és Kína határán. Továbbá *Semipalatinszka* is eljutott, amely várostól 13 mértföldnyi távolságra egy 13 tagból álló gyülekezetet alapított és *Umsk* közelében pedig egy csoportot szervezett. Hallotta azt is, hogy *Almolinsk* tájékán is van egynehány testvérünk négy különböző helyen, mivel azonban ez a hely 500 mértföld távolságra volt és az utazás közel 200 márkába (240 korona) került volna, de még aratási idő is volt — így nem ment el már oly messzire. Írja, hogy egy munkásnak egy évet kellene ott eltöltenie és 10 000 mértföldet átutazni, ha az összes testvéreket, akik ezen az óriási területen szétszórva laknak, mind felkeresni akarná. Azok, akik az első időkben a távol nyugaton munkálódtak vagy azok, akik most Brit-Amerikában dolgoznak, tudni fogják, mily fontos dolog ilyen távoli pontok, ily külső állomások megerősítése, amelyeken előőrseink a kínai határ mentén egész a Csendes tengerig a munkát megkezdhetik.

De ha magába az európai Oroszországba jövünk is át, azt találjuk, hogy a közép-oroszországi missió föld 67 millió lakosa csupán körülbelül 300 szombatost számlál egy felszentelt prédikátorral és négy más munkással. Bátran mondhatjuk, hogy a munkát ezen a területen is úgy szólván csak a kis nyunkkal érintettük. Nem szabad sem eszközt, sem fáradságot kímélnünk, hogy munkásokat képezzünk ki, olvasni való anyagot terjesztünk el és a földet mindenképen támogassuk.

Azonban a tulajdonképeni német unióra az orosz unió elszakadása után is nehéz feladat vár — talán épp oly nagy, mint az üzenetet Oroszországba átültetni.

A tulajdonképeni Németországnak 62 millió lakosa van, kilenc év előtt szerveztük az első konferenciát; ma nyolc konferenciánk van és a kilencedik nemsokára szervezve lesz. A német testvérek összes száma 6000. Mit gondolnának az Egyesült Államokban, ha az ottani 80 millió lakosból csupán 8000 hívó volna?

Ausztria - Magyarország 50 millió lakost számlál. Magyarország ebben az évben önálló konferencia lesz és mindkét országban mégis csupán 500 lélek van, aki a szombatot tartja.

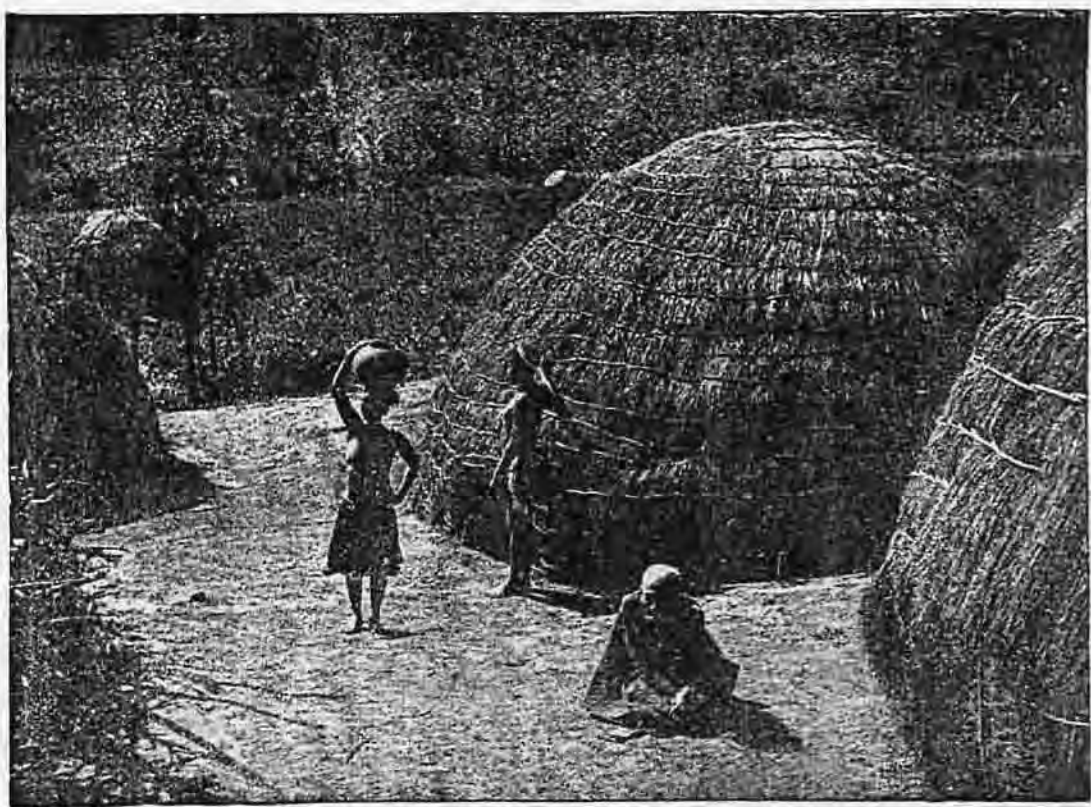
A német unió hátralevő területein 30 millió ember közül körülbelül 700 tart szombatot, míg Német-Kelet-Afrikában most három főállomásunk van nyolc missionárussal; bárha a terület csupán egy kis országocska, melyben Német-Kelet-Afrika 7 millió lakosa közül alig 5000 ember lakik. Reméljük, hogy rövid időn belül egynehány lelket ezen a kolóniákon is megkeresztelhetünk — első gyümölcseit a mi kelet-afrikai pogány-missionknak. Enns testvérünk, aki nemrégiben körülnézett a Viktoria-Nyanza tó környékén is, f. é. június hó 11-iki kelettel a következőket írja: „Midőn *Kisamuba* megérkeztem, felkerestem az Uganda főnököt, beszéltem vele a szombatról és adtam neki egy bibliát, hogy az ígét ő maga is olvashassa. Mivel azonban a lámpavilágnál nem jól látott, felolvastatta magának. Mindketten, az olvasó és a hallgató, nagyon elcsodálkoztak és igen hálásak voltak, hogy ebben a kérdésben felvilágosítást nyertek, miáltal ők magok is megtudhatták, mi az Isten akarata.”

„Midőn *Ntobe* nevű helyre érkeztem, egy pár igen kellemes napot töltöttem el Chadwick úrral, és midőn ő hétfőn este kimentette magát, mivel másfelé volt hivatalos, behívtam az ő bennszülött tanítóját a szobába és beszélgettem vele az iskoláról és megkérdeztem tőle, vajjon fizetésért dolgozik-e. Elbeszélte nekem, hogy három rupiat kap egy hónapra (itt a tanítók nagyon esekély fizetést kapnak, sokan egész ingyen dolgoznak). Ez a tanító a főiskolában nyerte kiképezését, ahol évenként

100 rupiát kellett a tanításért fizetnie. »Egynehány barátom«, mondá — »állami szolgálatot tesz és havonként 25 rupiát keres.« »Miért nem teszi ön is ezt?« kérdém. »Nem« válaszolta — »én Isten munkájában óhajtok dolgozni, ezért egy mennyei jutalmat fogok kapni.« Mintán a biblia tanításait a keresetségről, a szombatról és az Úr eljövételéről megmagyaráztam neki, kért engem, jöjjenek oda és alapítsak ott egy missiót, hogy többit is tanulhasson azokról az

Bender testvérünk, a nyugat-indiai egyesült konferenciánk előljárója azt írja:

»Énekeljétek az Úrnak új éneket, az ő dicséretit énekeljék a földnek batarain: kik a tengeren jártok, és a tengerben való állatok, szigetek és azoknak lakói. Adjanak dicsőséget az Úrnak, és az ő dicséretit a szigetekben hirdessék.« Ésaías 42, 10. 12.

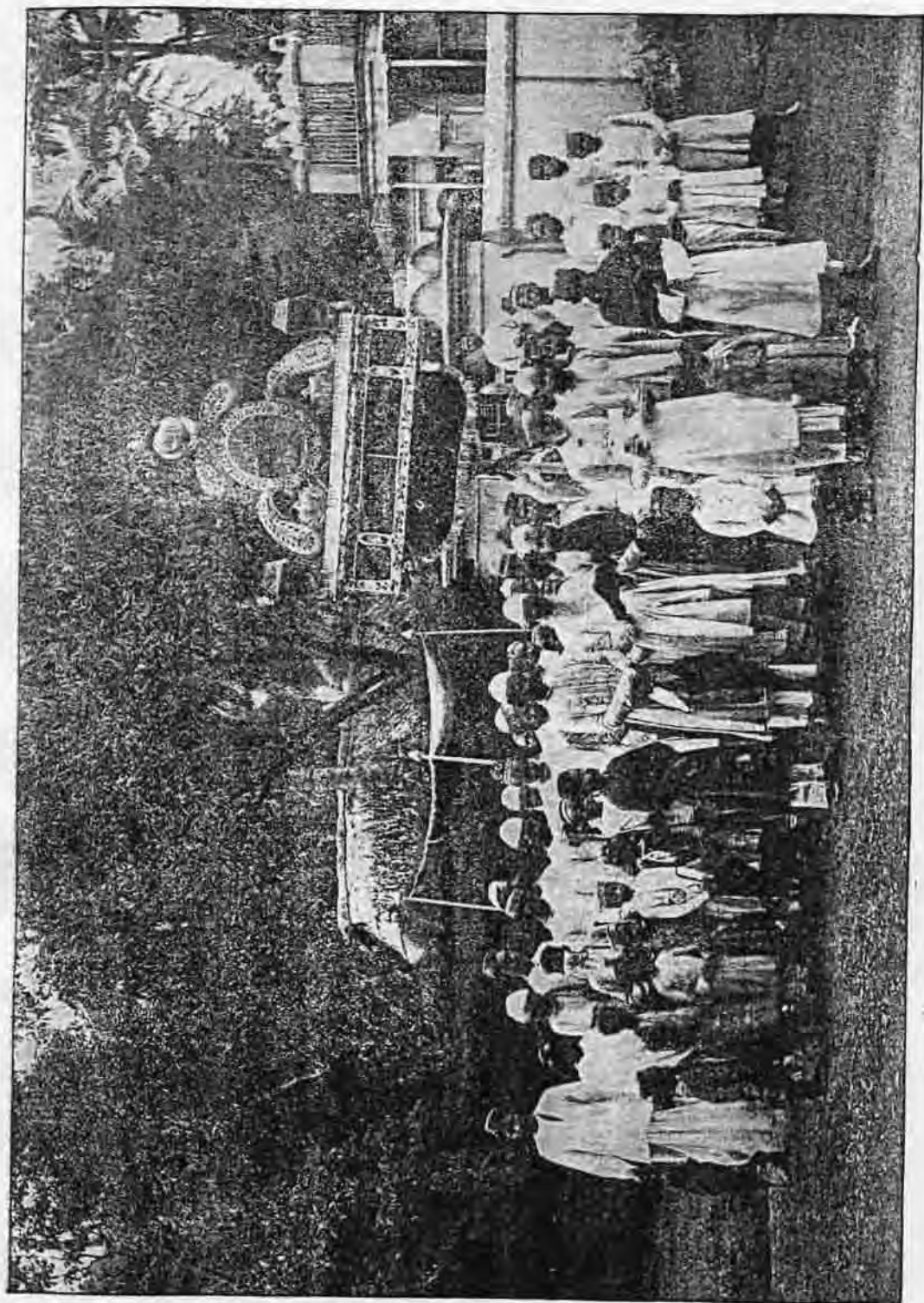

Kafferek kunyhója Dél-Afrikában.

igazságokról, melyeket az Isten ígéje tartalmaz.

Ha tehát ezen nagy területet áttekintjük, amely az egész világ lakosságának közel $\frac{1}{5}$ részét magában foglalja (termékeny föld, mert ma már 10 000 hívó lett benne learatva) mindenki beláthatja, hogy azzal a 200 munkással amellyel rendelkezünk és azzal a 380 000 márkával évenként, amely az evangélium terjesztésére kezünkben van, eléggé indokolt, ha Isten népét kérjük, hogy imáiban és adakozásaiban gondoljon reánk

»Hallgass énhozzám én népem, és én nemzetem a te füleid figyelmezzenek énhozzám, mert a törvény éntőlem kimegyen, és az én ítéletemet a népeknek világosításokra megjelentem. Közel vagyok az én igazságom, kijő az én szabadításom, és az én karjaim a népeket megítélik: A szigetekben lakozók engem várnak és az én karomban vetik reménységüket.« Ésaías 51, 4. 5. »Nem fárad el s nem unja el, míg nem a földön ítéletet téssen, és az ő törvényét a szigetekben lakozók nagy örömmel veszik.« Ésaías 42, 4.

Mohamedán szertartás Indiában.

Ezen bibliai idézetek adják elő ama nagy munkát, amelynek történnie kell a tengerek szigetein még mielőtt az Úr eljő.

Mindenféle csapások és próbák között folyik tovább missziói munkánk a szigetekeken. Nemrégén egy földrengés elpusztította egyik legszebb és legnagyobb városunkat. Egyebányan a missziói munkások közül megbetegedtek. De mindezen akadályok dacára nincs megállás. A munkások bár ritkán találkoznak egymással mégis kitartással küzdenek tovább s Isten segítségével diadalmaskodnak, bárhova is mennek. Mi is egyesülünk veletek ezen imnapok alkalmával imában s az Úrhoz fordulunk egy szívvel és lélekkel.

India.

Indiából Shaw t. azt írja: -A nagy nyughatatlanság közepette, amely most itt uralkodik Indiában, a mi kis munkás csoportunk serényen folytatja a munkát. Míg az Úr angula visszaszorítja a viharokat, a békesség hírnökei veszik az üdv üzenetét. A munka már hét különböző nyelven folyik. A bengali nép között, amelyet 44 millió lélekre becsülnek, hét munkás munkálkodik. A Hindi és Urdu néptörzsek összesen körülbelül 87 millió lélekből állanak. Azok között csak három missionárus dolgozik. Két munkás megkezdte a munkát a Tamil nép között Dél-Indiában, amely körülbelül 16 millió lelket számlál. A Burmese néptörzs körülbelül 8 millió lélekből áll. Ezek között öt munkás dolgozik. A Santal népet két millió lélekre becsülik. Közöttük hat missionárus terjeszti az igazságot.

Ebből láthatják a kedves testvérek, hogy a munka meg van kezdve Indiában is. Nem régen egy mohamedán, aki Kasmirban született, elfogadta az igazságot a legnagyobb akadályok között. Sok munkása van, s nem könnyű dolog volt neki a szombatnapi nyugalmat háznépe között létrehozni.

Folyóiratainkat könyveinket és traktátainkat mindenfelé terjesztjük. Bengali, Hindi, Urda, Burmese, Tamil és angol nyelven. Még a szegények is

örömmel veszik. Nyomdánkat ki kell bővíteni, s több munkaerőre is szükségünk van. Még sok nyelv van, amelyben nincsen nyomtatott könyvünk vagy folyóiratunk s így kérjük az Urat, hogy gondoskodjon minden szükségletünkről.

Végül küldünk egynehány bátorító szót testvéreinknek, kik otthon munkálkodnak. Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk? Egy nagy küzdelembe álltunk, de a diadalom az Úré és a miénk. Testvéreink, imádkozzatok értetünk, hogy az Úr megerősítsen bennünket s az ő népét mindenfelé. Gyakoroljunk önmegtagadást mindnyájan. Támogassuk anyagilag az Úrnak munkáját s harcoljunk az otthoni pogányság ellen is — a *jószevénység ellen*, amely sokszor bezárja a szabad adakozást. Előre testvérek a diadalomra mert a cél már nincsen messze.

3. előadás. — 1907. december 22-ére.

A jelen kötelességei és veszedelmei.

Haskell S. N.

A bibliai idézeteket jó lesz valakinek a hallgatók közül felolvasni.

Igen komoly időket élünk. Sátán leszállott nagy hatalommal, mert tudja, hogy rövid az ideje. Már amióta Krisztus meghalt a keresztfán, azóta meg van pecsételve az ő sorsa. A tűznek tava az ő része; ebben fog hamuvá égni ezen a földön. Ez az ő büntetése és mind azoknak, akik ővele egyesültek az igazság ellen való küzdelemben. Ezek. 28, 14-17; Jel. 20, 7-9; Mal. 4, 2. 3.

Közülünk is sokan félre lesznek vezetve. Nem kell azon csodálkozni, ha látjuk, hogy sokan elmennek közülünk. Nem *mindnyájan* izráeliták azok, kik *Izráeltől valók*. Midőn Izráel kijött Egyiptomból, sok vegyes nép jött ki velük, mert látták, hogy nagy dolgokat cselekedett az Úr, és inkább érdekből mint szeretetből csatlakoztak az Úr népéhez. Ezek voltak a tulajdonképpeni zűgölődők, kik Izráelt bűnre vezették. Ezekből egyetlenegy sem ment be az ígért földjére. Volt azonban két férfi, aki

téljes szívből követte az Urat, és ez a két férfiú el is érte az ígéret földét. Így lesz most is, de azért van remény-ségünk, hogy sokkal többen lesznek kettőnél, akik az ígéret földére be-mennek, sőt többen lesznek annál, hét ezernél is, akik Ilyés proféta idejében megmaradtak — 144.000-en lesznek. A maradék száma mindaddig csökkentve lesz, míg mindazok, kik tökéletes jel-lemet fejlesztenek, megtaláltnak.

Midőn a proféta látta azt a férfiút, aki élő fegyverrel követte azokat, kik az elpecsételést végezték, így kiáltott fel: »Ah, ah, Uram Isten! avagy elveszted-e Izráelnek minden maradékát, kiöntvén a te búsuláodat Jeruzsálemre? Ezék. 9, 4-8.

Isten az ő népének nagy világos-ságot adott. Az igazság minden fény-sugara, amely már hatezer év óta fénylik, most összpontosítva világítja meg a helyzetet. »Az Isten temploma meguyilt a mennyekben és meglátaték az ő szövetségének lálája az ő templomában. Ez betöltötte a szíveket hűsöggel, bátorsággal és reménységgel. De nagy haragra indította a Sátánt is, ki leszállott nagy hatalommal, tudván, hogy kevés az idő. Bátorításunkra szolgál azonban az a tudat, hogy semmi nem történhetik az igazság ellen. Az, aki tudja a kezdetnek végét, nemcsak előrelátta a Sátán minden eselszövényét, hanem tudja és hirdeti azt is, miképpen lehet ellene állani. A proféta, midőn a mi ellenségünk munkáját rajzolja, a következőket mondja: »És akkor megjelentetik az Isten törvénységének amaz ellensége, kit az Úr megemészt az ő szájának lelkevel, és az ő dicsőséges eljövetele által eltöröl. Azt mondom, hogy eltörli, akinek eljövetele vagy az Sátánnak hatalmas ereje által minden hatalommal és jelekkel és hazug csodatételekkel. És a hamisságnak minden álnokságával azokban, akik elvesznek, mivelhogy az igazságnak szerelmét nem vették be az idvességekre; és azért bocsátja az Isten reájok a tévelygésnek erejét, hogy higgyenek a hazugságnak. Hogy kárhoztassanak mind-azok, kik nem hittek az igazságnak, hanem engedtek a hamisságnak.« 2 Thess. 2, 8-12. Ilyen lesz a küzdelmünk,

amelyet az utolsó időben végig harcolni fogunk.

A régi harc megújítatik, mert »nem történik semmi új a nap alatt.« »Vagyon valami, amiről mondják: Nézheted-e ezt. Új ez? Mely immár sok száz esztendővel volt mielőttünk.« Ami volt, most is vagy az ami következik immár meg volt, mert az Isten forgatja az egymás után következő dolgokat. Préd. 1, 9. 10; 3, 15. Meg akarjátok érteni azon Istentől való elszakadások történetét, amelyek közvetlenül Krisztus második eljövetele előtt bekövetkeznek? Ha igen, akkor tanulmányozzátok azon pártolásokat, amelyek már a bibliában találhatók. Minden régi elpártolás, amely az ember bűnbeesése óta történt, ismétlődni fog az utolsó nemzedék idejében. Ha abból a célból igyekeztok ezeket megtanulni, hogy elkerülhessétek, akkor tanulmányozzátok az Isten népének történetét, amikor az hasonló körülmények között volt. 1 Kor. 10, 5-15. De sokat azok közül az Isten nem kedvelt; mert a pusztában levágattattak. Ezek pedig mi példáink voltak, hogy gonosz dolgokat ne kívánjunk, miképpen azok kívántak. Bálványimádók se legyetek, mint öközülök némelyek, mint meg vagy az írva: Leüle a nép enni és inni és felkele játszani. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül némelyek paráználkodtak; és egy napon elostok huszonhárom ezeren. Se a Krisztust ne kísértésétek mint öközülök némelyek kísértették és a kígyók miatt elveszének. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen öközülök némelyek zúgolódnak és elveszének a pusztító miatt. Mindezek példában esnek vala rajtok; megíratattak pedig a mi intetésünkre, kikre az utolsó idők jutottak. Azért, aki magának láttatik állani, meglássa, hogy el ne essék. Nem egyéb, hanem csak emberi kísértet esett rajtatok; de az Isten igaz, ki nem hágy titeket feljebb kísértetni annál, amint elszenvedhetitek, sőt a kísértettel egyetemben a szabadulásra utat nyit, hogy azt elszenvedhessétek! sőt a kísértettel egyetemben a szabadulásra utat nyit, hogy azt elszenvedhessétek. Azért szerelmesim, távoztassátok el a bálványimádást. Úgy szölok

mint tudósoknak, ítéljétek meg ti, amit mondok!« Míg a Sátán az Isten népe ellen minden fegyvert a küzdelembe fog vinni, hogy lelkeket pusztítson és minden lehető el fog követni arra nézve, hogy az embereket Istentől elvezesse, addig Krisztus sem hagyja az ő népét lelki fegyver nélkül, hogy a Sátán minden támadásait képesek lehessenek visszaverni. Minden lélek teljes diadalt fog aratni Sátán minden hatalmasságai felett, ha az ő vezérében az Úr Jézus Krisztusban bízik. Isten sok ígéretet ad az ő népének a jelenvaló veszedelmes időben. Azt mondja az Úr Ésaiás 27. 1-6. verseiben: »Én úgy megőrizem az én népemet, minden szempillantásban öntözöm azt: hogy valaki meg ne látogassa azt, éjjel és nappal megőrizem azt. Nincsen nekem haragom: jöllehet ha a tövissel és galagonyával valaki szembe bocsát viadalra, azokat mind meggyujtanám. Avagy megfoghatja-e valaki az én erőmet, hogy velem bölcsességet szerezzen és velem megbékéljen? Minél nagyobb a küzdelem és minél ravaszabbak a Sátán támadásai, annál nagyobb és dicsőbb lesz a győzelem. Isten nem azért választott egy népet, hogy az elpusztuljon, hanem hogy az Úr Jézusban diadalmas legyen. Nem szenvednek vereséget azok, akik az Úrhoz ragaszkodnak. A gonoszság nagy mestere, aki egykor a legmagasabb volt az Isten angyalai között, már hatezer év óta fordítja minden tehetségét és bölcsességét a pusztításra és megsemmisítésre és az ezen idő alatt szerzett tapasztalatait mind érvényesíteni fogja az utolsó küzdelemben Isten népe ellen. Ezen végküzdelemben Sátán ugyanazon terv szerint ugyanazon szorgalommal, ugyanazon végeredmény keresésével fog működni mint amilyennel működött a múltban. A mi már volt, az fog ismét jönni, csak azzal a különbséggel, hogy a jövő küzdelem oly nagy hévvel fog lefolyni, amelyet a világ eddig nem látott. Nagyobb ügyességgel és erősebb elhatározással fog a Sátán működni mint valaha. De míg mindezek lefolynak, az alatt az Úr követői a második advent üzenetét hirdetik az egész világnak.

Akik elhagyják az Úr népének sorait, nemsokára helyettesítetnek mások által, mert az Úr az ő népének számát betölti. Legyen segítségünkre az Úr, hogy mi is olyanoknak találtsunk mint Gedeon és az ő kis serege, akikről az mondatik: »Állnak vala mindnyájan kiki mind helyén a tábor körül és kiáltanak: Az Úrnak és Gedeonnak fegyvere.« Bir. 7. 19-22. Nincs már időnk arra, hogy tétlenül ülünk és lágymelegek legyünk, mert amint az Úr mondja a lágymelegeket »kiokádja az ő szájából«. Az Úr most hívja minden követőjét, hogy a munkát és küzdelmet vegye fel. Minden tehetséget fel kell szentelni a munkára. Aki egyetlenegy adományát visszatartja és a földre ássa, az a hűtlen szolgák közé fog számláltatni. A munkát nagy városokban kell kezdeni, lapokat és traktátókat úgy kell szétterjeszteni, miként az őszi levelek mindenfelé széthullanak. A vadászok és halászok menjenek mindenfelé és terjesszék az igazság világosságát a föld minden sötét zugának, mert azt mondja az Úr, hogy halásszák ki az embereket a hegyekből, völgyekből, a kősziklák hasadékaiból. Jer. 16. 14-16; Jelen. 18. 1. Isten angyalai kísérnek minden hű munkást. Most nincs idő arra, hogy a leggyengébb munkást is elbátortalanítsuk, hanem inkább bizdítsunk és bátorítsunk fel mindenkit, akinek óhajta van az igazságnak magvát elhinteni. Ezen időre vonatkozólag a zsoltáriró azt mondta: »Óh Isten, mikor a te néped előtt járnál; mikor a pusztán járnál. A föld reng vala, az ég is csepegnek vala az Istennek jelenvolta miatt; a Sinai hegy is az Istennek, az Izrael Istenének előtte. Bőséges esőt adsz vala, óh Isten, a te örökségedre, és az elfaradtat megújítod vala. A te juhaid laknak azon, melyeket készítetted jóvoltadból a szűkölködőért, óh Isten. Az Úr ad vala beszédre való alkalmatosságot és a dicsérő asszonyoknak seregek nagy vala; ezt mondván: A seregeknek királyai elfutottak és az otthonülő asszonyok osztották a nyereséget. Jöllehet a kormos fazekak között ültetek, mindazáltal lesztek hasonlatosak a sárga aranyhoz.« Zsolt. 68. 8-14.

Mint a Jelenések könyvének 6. részében leírt »fehér ló«, úgy megy ki az igazság mint diadalmas, hogy azután is diadalmat venne. Küzdelem ez és folytonos harcra készülődés. Aki ebben részt vesz, annak fel kell venni »az Isten minden fegyverét, hogy megállhasson az ördögnek álnokságai ellen, mert nincsen nekünk tusakodásunk a vér és test ellen, hanem a birodalmak ellen, hatalmasságok ellen, e világnak urai ellen, a sötétségnek vezérei ellen, a lelki gonoszságok ellen, melyek a magasban vannak. Annakokáért vegyétek fel az Istennek minden fegyverét, hogy ellene állhassatok az ördögnek e veszedelmes időben. A ti derekaitokat beövedezvén igazmondással és felöltöztvén az igazságnak mellvasába, a ti lábaitokat a a békesség evangéliumának készületével. Annak felette a hitnek paizsát felvevén, hogy ama gonosznak minden tüzes nyilait vissza verhessétek.« Eféz. 6. 10-19.

„... És ki maradhat meg ő előtte?“

Underwood R. A.

Ezen kérdés az Isten országába való bemenetelhez szükséges érdemekre vonatkozik, és pedig abban a világosságban tünteti fel őket, mint amilyenben azokat Isten látja. A bizonytalanság és kétkedés érzése jövőnkre nézve igen kellemetlen lelkiállapot. Félelem és rettegés tölti be annak szívét, aki nem találja meg ezen kérdés helyes megoldását. Minden félelem és bizonytalanság el fog múlni azonban annál, aki teljes szívből kéri: ezen kérdés megoldását, úgy hogy végre teljes bizalommal mondhassa: »Jól vagyok, jól vagyok én lelkem.«

Mielőtt valami hamis és alaptalan reménységet elfogadunk, vizsgáljunk meg először azon alapot, amelyen az igazi reménység nyugszik. Így szól az apostol:

»Végezetre atyámfiak legyetek erősök az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel az Istennek minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek álnokságai ellen. Mert nincsen nekünk tusakodásunk a vér és test ellen, hanem a birodalmak ellen, hatalmasságok ellen, e világnak urai ellen, az élet sötétsé-

gének vezérei ellen, a lelki gonoszságok ellen, melyek a magasságban vagynak. Annakokáért vegyétek fel az Istennek minden fegyverét, hogy ellene állhassatok e veszedelmes időben, és mindenedet elvégezvén, megállhassatok.«
»Kövessétek a békességet mindenekkel s a szent életet, amely nélkül senki nem láthatja az Urat.«

A megrostálásnak és a megpecsételésnek idejében élünk. Most gyűjti össze az ő népét az Úr. Az angyalok visszatartják a világ négy szeleit, míg a megpecsételés munkája be lesz fejezve. (Jel. 7, 1-3.) A bizonyoságtételek 31. számának az »Isten pecsétje« című fejezetében igen fontos mondatokat találunk, amelyek szintén proféciai jelleggel bírnak. Ott a következőket olvassuk: »A váltság napja közeledik. Sem tekintély, sem vagyon, sem világi bölcsesség, sem az Úr munkájában elfoglalt felelősségteljes állás nem ment meg bennünket, hogyha az igazság alapelveihez nem ragaszkodunk mind végig. Vannak, akik egykor magas állást foglaltak el az Úr munkájában, akik most elszakadtak attól, amit egykor védték és hirdettek. Könnyelmű gondolatlan eljárás ez. Az Úr ezt tovább nem tűri. Elfordul azoktól, akiknek egykor nagy világosságot adott, de azt meg nem becsülték. Jóllehet hogy egykor szolgálói voltak, de most már embertársaikat is a tévútra akarják vinni. Ilyen módon magukra vonják az Isten haragját. Saját eljárásunk dönti el azon kérdést, vajjon megérdemlik-e az elpecsételést vagy levágattatnak a pusztító fegyver által?«

»Az Isten pecsétje soha nem tétetik tisztátalan férfiú vagy nő homlokára, kik szeretik e világot. Azok sem pecsételtek el, kik rossz nyelvűek s álnok szívűek. Csak azok nyerik meg Istennek pecsétjét, kik *makula nélkül valók, ártatlanok a bárány széke előtt*.«

Isten előtt leborulva, engedelmes szívvel tanulmányozza mindenki maga részére a szentírást, ha tudni óhajtja, hogy az Úr tőle mit kíván.

Az Úrnak azon parancsa, hogy az angyal menjen Jeruzsálemen keresztül s jegyezzen meg minden igazságos lelket, most vitetik végbe. Miután ez meg-

történt, megy ki a másik rendelet: »vágjátok, ne kedvezetek és ne könyörüljete«. Ezék. 9, 4-6.

Bár a megigazulás jogosít az üdvösségre, de más részről egyedül csak a szentlélek megszentelése által nyerhetjük el azon lelki tisztaságot, amely szükséges.

Figyeljünk a következő szavakra:

»A szentlelket kapjuk mint tisztító eszközt, amely nélkül Krisztus áldozata hiába lett volna. A gonoszság hatalma már évezredek óta működik az emberek szívében s a legrettenetesebb módon lebilincseli őket a bűn rabságába. Ezt csak egyedül a szentlélek hatalma győzheti le, aki nem megosztott erővel, hanem teljességével működik. Csak egyedül a szentlélek biztosítja nekünk az Úr Jézus érdemeit. Az tisztítja meg a mi szívünket. A szentlélek által a hívő részese lesz az isteni természetnek. Krisztus az ő hatalmas lelkét adta, hogy minden törekvő lélek legyőzhesse összes örökölt és a hiányos nevelés folytán elsajátított rossz hajlamait és jellemi tökéletlenségét és hogy az ő saját jellemének pecsétjét nyomja az ő egyházára.« (»Desire of Ages«, 802. 803.)

»Az Atya, az Istenség teljessége testben, de láthatatlan a halandók szemei előtt. A Fiú az Isten teljessége kinyilatkoztatva az emberi testben; ama vigasztaló szentlélek pedig, akit az Úr Jézus ígért az ő tanítványainak, az Istenség teljessége kinyilatkoztatva az Isten kegyelmének hatalmában minden hívő lélek életében. Ezen három hatalom nevében keresztelkednek meg azok, kik élő hit által elfogadják az Úr Jézus Krisztust. Ezen hatalmak összeműködnek az engedelmes lelkekkel, akik új életre ébrednek fel a Krisztusban.« (Test. for the Church S. B. Nr. 7.)

Krisztus mondá: »Vegyetek szentlelket.« Ezen megígért áldás minden más áldást is magával hoz. Mindezen szép ígéretekkel szemben, ne hagyjuk magunkat tovább kötve tartani a bűn rabságában. Hogy a szentlélek hatalmának elfogadása szükséges az újjászületésre, azt a következőkből láthatjuk:

»Álmomban az elmúlt éjjelen egy órállót láttam állani egy igen fontos

épület bejáratánál, aki minden bejárót megkérdezte: »Vettél-e már szentlelket? Egy zsinormértéket tartott kezében, s csak igen kevesen jutottak be az épületbe. Az ember nagysága nem elégséges, csak a Krisztus nagysága által ruháztatik fel az üdvösség után küzdő lélek azon joggal, hogy a bárány menyegzőjében részt vegyen.

Nagy lehetsz saját szemeid előtt, de így nem engednek bemenni. Nincs hely azok számára sem, kik csak felnőtt gyermekek, kik gyermekésszel, gyermekindulatokkal bírnak, kik türelmetlenek, makacsok, rosszindulatúak. Az ilyenek megrontanák a menny ünnepélyes hangulatát. Akik oda bemennek, tökéletes jellemek. A bizalmatlanság, a hitetlenség és kritizálás és zúgolódás szellemével bíró lelkek előtt zárva marad az ajtó. Akik magukat az ilyenekben gyakorolják, akik testvéreiknek eljárását folyton kritizálják, kifogásolják és ezáltal nyugtalanúságot okoznak a családi és a gyülekezeti körökben s botránkozására szolgálnak gyenge lelkeknek, ingyen se vehetnek részt a bárány menyegzőjében. Nem fogják nyugtalanítani a mennyei családot, mert ott Isten eltöröl az ő gyermekeinek szemeiről minden könnyet. Nem láthatják a királyt az ő szépségében, akik az ő jellemének tulajdonságaival nem ruháztatnak fel.

Fel kell áldoznunk saját akaratunkat, saját bölcseségünket s Krisztustól tanulnunk kell úgy, ahogy ő azt kívánja, akkor elfogadhatók leszünk az ő országában. Engedjük meg, hogy ő alakítsa át életünket. Vegyük fel az ő igáját. »Ha meg nem térünk s nem leszünk olyanok mint a kis gyermekek, akkor nem láthatjuk az Istennek országát.« Maradjunk őbenne, hogy képesek legyünk azok lenni s azt cselekedni, amit ő kíván. Ezek a tanítványság feltételei.« (E. G. White, Gospel Herald, Apr. 23, 1902.)

Ez utolsó időben a veszedelmek mindenütt fenyegetnek. Az emberek az élő, személyes Istenben való hitet elhagyták. A személyes Megváltót, aki bűneinkért szenvedett s igazulásunkért feltámadott, aki a mennyekbe ment, hogy mint szószólónk az Atyának jobb-

jára üljön — megtagadják, filozófiai ligyességgel s úgynevezett természet-tudományos kérdésekkel megcáfolják. A szentlélek személyes működésében nem hisznek, hanem az Atyának és fiúnak ama képviselőjét, aki arra van hivatva, hogy az embert új életre vezesse — megvetik, s azt mondják róla, hogy az csak a képzelet szüleménye.

Midőn azonban a gonosznak sikerült az Istenség szentháromságban való hitet megsemmisíteni, az emberek a Sátán minden támadásaival szemben védtelenül állottak, mert nincs más erő, mely azokat legyőzze. — Ilyen módon a jelenvaló igazság üzenetében való hitünk is megsemmisülne.

Szükségünk van az Isten ígéjében élő és maradandó hitre, — oly hitre, amely semmi kételyt nem ismer, oly hitre, amely nem esügged a legnagyobb próbákban sem. Ilyen hit minden áldozatra készítet s végezetre az élet koronájával fog megkoronázni.

4. előadás. 1907. december 25-ére.

A szolgálatra való alkalom és az idő fontossága.

Wilson M. C.

Amióta Jézus Krisztus fogva vitte a fogságot és ajándékot adott az embereknek, azóta nem volt idő, amelyben ne lett volna alkalma az Úr minden szolgájának a szolgálatra. Csak egyre van szüksége a szolgának — — hogy lelkét, testét, gondolkodó tehetségét szentelje az ő mesterének. A gyülekezetnek előnyére válik, ha szervezete egyszerű, emellett munkabeosztása olyan, hogy minden egyes tag bátorságot nyer a munkára, és azt mondhatja: »Itt kerül munka az én részemre is.

A felszentelés

nem aanyit jelent, hogy a mi munkánk az első, mert nem azért adjuk át magunkat Krisztusnak, hogy ezáltal magunkat dicsőítsük, hanem hogy az ő szolgálói legyünk. Isten legyen mindenben az első. Az ő parancsolatja így hangzik: »Szeressed a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből.

Minden testi erőnket és lelki tehetségünket adjuk át Istennek, mert csak úgy lehetünk hasznosak és tökéletesek az ő szolgálatában. A felszentelés nem azt jelenti, hogy a mi munkánk éppoly fontos mint Isten munkája. Míg mi övele összeköttetésbe vagyunk, ő munkatársainak tekint, bárha mi saját munkánkat alárendeltnek és csekélynek látjuk is.

Istennek munkája oly tökéletesen, oly áldásosan van berendezve, hogy a mi munkánkat, ha a világegyetem Urának alárendeljük, sokkal megelégedettebben végezhetjük, mintha első sorban a miénk lenne. Az Úr csak a mi javunkat akarja, ez az ő főcélja, jöllehet az ő bölcsesége nem a földi javakban látja a mi boldogságunkat, hanem a tökéletes jellem gazdagságában.

Isten munkája továbbá böles, hű és önfeláldozó szolgálatot kíván. Kívánja továbbá, hogy az egészség törvényei szerint éljünk és azáltal testi és lelki erőnket a legjobb állapotban megtarthassuk. Miért, oh miért nem tudja Isten népe magát e munkára felszentelni. Isten lelke bizonyára még sok férfit és nőt hatalmas dolgokra tenne képessé, mint egykor Gedeont. Bir. 6, 34.

Az előljárók.

A felszentelés munkájának az Isten népének vezéreinél kell megkezdődni: és pedig a prédikátoroknál a konferenciákban, a vének és diakonusoknál a gyülekezetben és az előljárók és tanítóknál a szombati iskolákban. A vezetők Izráelben Isten népét úgy vezették, hogy a nép örömmel követte őket és dicsérték az Urat. Ilyen módon akarja most is az Úr győzelemre vezetni Izráelt, hogy ha megszentelt vezetők vezetik őket és az oltár között sírnak a papok, az Úrnak szolgálói, és azt mondják: légy kegyelmes, Uram, a te népedhez, és akkor ad nekik buzát, mustot és olajat. Jóel 2, 15-19.

A gyülekezet segítségé.

Ahol a szentlélek tölti be a lelket, ott a látás tisztább és a tervek mind egyszerűbbek lesznek. Nem a nagy munkák és külső dolgok mutatják, hogy Istennek gyermekei vagyunk, hanem

azok a hátorító és barátságos szavak, amelyekkel az embereket meglátogatjuk a kunyhókban, továbbá iratok terjesztése, könyvek árusítása és más egyéb kis dolgok is, amelyeket a szentlélek eszünkbe juttat, mutatják önzetlen és buzgó keresztyéni jellemünket. Építhetünk ugyan szanatóriumokat, nyithatunk nagy éttermeket, tarthatunk gyönyörű prédikációkat és ezt Isten nagy munkájának nevezhetjük, de ugyanekkor az a veszedelem is fenyeget, hogy elbizakodunk, a dicsőséget magunknak tulajdonítjuk és ezáltal az áldást elveszítjük. Többnyire azonban kis dolgok által nyerhetjük a legnagyobb áldást, mert alkalom adatik olyan tettekre, amelyekről jöllehet az ördög azt mondani, nincs idő rájuk vagy célnélküliek, amelyekből mégis a legnagyobb áldások származhatnak. Az üzlet és a divat, a világnak e két legnagyobb zsarnoka és útka, tölti be a szíveket, az elmét és sokszor az Isten legtehetségesebb gyermekei közül is elragad némelyeket úgyannyira, hogy azt mondják: nincs idő Istennek szolgálnunk. Az ilyeneknek azt mondja az Úr: »Serkenj fel te ki aluszol, és kelj fel a halálból és megvilágosodik neked a Krisztus. Meglássátok annakokáért mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek. Áron is megvegyétek az alkalmatosságot: mert a napok gonoszok.« Eféz. 5, 14-16. Azon kifejezés »áron is megvegyétek az időt« nem az elmúlt napokra, órákra és percekre vonatkozik, mert az elmúlt idő már vissza nem tér, hanem azt jelenti, hogy használjunk fel minden alkalmat, mely kínálkozik a jó cselekedetre, ha kötelességünket betölteni akarjuk. — Áron vegyétek meg az időt, azt mutatja, hogy valami árt is kell érte fizetnünk. Minden önző célt, világi büszkeséget, könnyelműséget, hatalmat és más egyebet, amihez pedig szívünk természetszerint nagyon is ragaszkodik, fel kell áldoznunk. Ha tehetségünket Isten munkájára szentelni óhajtjuk, sok mindent fel kell adni, bármennyire nehezünkre esik is eddigi megszokott életrendünket megváltoztatni, mert életkérdés ránk nézve az, hogy megszabaduljunk mindazon

kötelekektől, amelyek visszatartanak Istennek való szolgálattól. Az egész világ nyitva áll előttünk és csalogat bennünket. De ne hallgassunk reá, hanem szolgáljunk Istennek és legyünk hozzá hűek a kis dolgokban, hogy aztán nagy dolgokat is ránk bízhatson. Egy komoly methodista prédikátor Battle Creek városában azt mondotta egyszer: »ha a hetednap-adventisták szervezetét, amely minden léleknek alkalmat ad munkálkodásra, a nagy methodista egyházra alkalmazhatnám, akkor az egész világot mozgásba hoznám.« Tény ugyan az, hogy a szervezet sokat tesz, de még többet ér az, ha a vezetők úgy rendezik be a munkát, hogy minden lélek részt vehessen az üzenet hirdetésében. Mindezekben pedig a fődolog az, hogy a szentlélek befolyása alatt álljunk. A jó Isten hajlandó még jobb, még egyszerűbb utakat mutatni, amelyekre a mai napig nem is gondoltunk. Izraelhez hasonlóan mondhatjuk majd, »ezen utat még nem jártuk meg«. Kétségtelen, hogy a jó Isten még sokat rejt az ő tárházában azok részére, kik őtet követik és megállnak az utolsó küzdelemben.

Az idő fontossága.

A búza megérett az aratásra, de kevés az arató. »Sok hűséges küzdő esik el az élet harcterén, nagy küzdelmek közepette Mesterünket követvén. Jöjjetek harcolni tovább, míg eljön a diadal. Bátorság! kiált vezérünk, míg véget ér a viadal.«

Nekünk nem szabad közömbösen venni lelkünk üdvösségét. Az idő fontossága nagyon nagy. Milyen idő ez? »Az Isten ítéletének ideje«, amely az Isten házán kezdődik. Az az idő, amelyben utoljára kínálja kegyelmét az Úr. Istennek hármias üzenete hangzik az egész földön, hogy az embereket a borzasztó sorstól, mely reájuk sok bűneik miatt vár, megmentse. Ez az az idő, amelyben a mester egy népet készít elő, amely diadalmasan megáll az utolsó küzdelemben. Eljött az idő, hogy az elszakadtak nevei örökre kitöröltsenek az élet könyvéből, a megtértek bűnei pedig nemcsak a könyvekből, hanem az életükből is. Az Úr az utolsó nemze-

dékből egy népet fog választani, amely minden körülmények között megáll és amely az Úr nevével lesz megpecsételve.

A nagy eszathkozástól való megmentés.

Midőn a világnak utolsó kísértő órája közeledik, a Sátán legnagyobb erőfeszítéssel fog dolgozni, hogy ha lehet, az Isten választottjait is föltre vezesse. Ez az idő már most is itt van. Az ördögnek és angyalainak utolsó küzdelme után a világ vége elkövetkezik. Annnyira megvakítja az embereket, hogy mint Isten angyala jön és az ő hazugságait Isten igazságának mondja. A Sátán erejét Isten nagy erejének fogják nevezni. A világ törvényeit a magaságos Isten törvényének tartják. — A proféta jövendölését már most is beteljesülm látjuk: a népek a cséplés völgyéből feljönnek, mert ott van az Úr napja. Ezen időben Isten is a legnagyobb komolyságot tanúsítja. Az égnek minden hatalmassága részt vesz ebben a küzdelemben. Mi is úgy érezzük, mint Jézus, mikor a sötétség fejedelmével küzdött. Nekünk is azt kell mondanunk: — Uram, őrizd és tartsd meg bennünket. A világ fejedelme eljött az ő kísértésével. Az Úr az ő nevét bennünk akarja megdicsőíteni. Isten is megdicsőítette fiát a szenvedésben, az áldozatban a bűnök miatt. Rettenetes időben élünk. Mily kevesen vagyunk, hogy az Isten igazságát minden népnek hirdethessük, mielőtt a vég eljön. Az Úrnak maradványáról az mondatik, miként az Egyiptomba való bevonuláskor, esodákat művelek — most is. Teljesen fel kell szentelni magunkat az ő munkájára, és akkor megőriz bennünket a veszedelem idejében.

»Fogadd el minden rethetségemet,

Uram.

Testemet, lelkemet, értelmemet
szenteld meg.

Nyelvem, időm és vagyonom legyen
a tied.

Amit teszek, amit érzek és
mindenemet tisztítsd meg.

5. előadás. — 1907. december 27-ére.

Egy évi missiói munka.

Spicer W. A.

A legelső missionárus, aki a harmadik angyal üzenetét képviselte, csak harminchárom évvel ezelőtt lett kiküldve.

Azóta minden esztendőben küldöttünk missionárusokat a világ minden részébe. Ezen munka csak megkezdődött, de minden jel arra mutat, hogy gyors lefolyása és befejezése lesz. Az evangélium trombitája ismét szól — s pedig évről évre hangosabban. Évről évre szaporodnak az utolsó időnek jelei. A proféták szavai beteljesedést nyernek s az igazság, mely sokak előtt gyűlöletes, de sokak előtt kedves is, terjed mindenütt.

Ebben az esztendőben új területeket vettünk munkába, missionárusaink idegen nyelveket tanultak meg — még több: a szervezésnek és tervezésnek esztendeje volt ez, mert most történt először, hogy nemzetközi értekezleteket tartottunk a nyugat-indiai szigeteken, Japánban, Kínában, Indiában és Európában.

A legfontosabb eseményt képezte munkánkban ezidén az általános világ-bizottsági értekezőlet, amely tavasszal a Svájcban tartatott meg. Az európai missiói munkások mindenfelől összegyűltek ezen gyűlésre. Zúgolódás, bátorítató szó nem hallatszott az egész idő alatt. Mindenki erő- és reményteljesen tért vissza munkájához.

Húsz évvel ezelőtt csak ezer hetednap-adventista volt egész Európában. Ma pedig a missiói munkában ezernél több munkás működik ténylegesen.

Már az elmúlt évben az imahét alkalmával említettük, hogy Oroszországban sok akadály dacára az Úr munkája terjed. Most arról értesülünk, hogy az orosz hatóság megadta az engedélyt nekünk a szabad vallásgyakorlatra. Ez úgy jött, mint egy felhívás az Úrtól háromezer testvérünknek Oroszországban, hogy a munkát nagyobb eréllyel folytassák, mint valaha, míg a vallásos szabadság ideje tart.

Bajorországban ezideig korlátozva voltak testvéreink munkájokban, mert

tiltva volt, gyülekezetet tartani. Nürnbergben a gyülekezet minden egyes tagja 60 korona pénzbüntetéssel lett súlytva, miért csak egy gyülekezetet tartottak. De mindezek dacára tartottak összejöveteleket, sokszor az erdőben is. Nem csüggedtek, sőt megerősödtek az igazságban. Könyörögtek az Úrhoz, hogy szabadítsa meg őket. Hirtelen változás következett be, a hatóság értesítette előljáró atyánkfiait, hogy a gyülekezeti szabadság meg van engedve. Testvéreinket meglepte, hogy az Úr oly hamar hozta meg a kívánt szabadságot. Most már énekelhettek és imádkozhattak, nem kellett a rendőrség beleavatkozásától tartani s énekeltek és imádkoztak is nagy örömmel, már nem zavarta őket senki.

Ausztriában, hol gyülekezetet tartani s vallásos iratokat kiosztani tiltva van, találunk utat és módot az igazság terjesztésére. Körülbelül 75 lélek fogadta el az igazságot abban az országban. Munkásaink levelezés útján dolgoznak az érdeklődő lelkekkel.

Egy szász család azt írta egyik munkálkodó testvérünknek, hogy menjen őket felvilágosítani, mert az Úr napját elfogadták.

Új Éjszaki missió alakult Skandináviában, amelynek az a célja, hogy az igazságot azoknak a lelkeknek is hirdessék, kik a távol éjszaki földeken laknak: úgy mint Laplandban stb.

Európa minden országában meg van már kezdve a munka, Montenegrót kivéve, amelyet alig lehet külön országnak nevezni.

A múlt évi imahét alkalmával azon örültünk, hogy egy éven belül körülbelül 500 katolikus fogadta el a jelenvaló igazságot.

De még nagyobb dolgokat fogunk látni. Körülbelül 400 testvérünk van ázsiai Oroszországban, kik tervezik a szibériai missió-föld szervezését. Az oroszországi konferenciák egyesülnek.

Távol keleten, Japánban és Kínában tartott konferenciák nagy áldást hoztak. Ott legjobban hallatszott a segítségért való hívás, amit nem lehet már mellőzni. Azon néhány munkást, kik ott a milliók között dolgoznak, nem lehet

segély nélkül hagyni, számuk szaporítása szükségessé vált. Most nyitotta meg az Úr Kinát az igazság terjesztésére. Imádkozzatok, kedves testvérek, és adakozzatok Kína millióiért.

Az ausztráliai egyesült konferencia megkezdte a munkát Javában és a vad Borneóban. A könyvárúsítók lapjainkat és könyveinket Siámban és Sumatrában terjesztik. Egy Batak nevű fiatal férfi fogadta el az igazságot s kérve kért, hogy az ő népének is hirdetve legyen a harmadik angyal üzenete.

A Fidsi szigeteken tartott konferenciát majdnem kétszáz testvérünk látogatta meg. Ezen általános gyülekezet egy forduló pontot jelent ott való munkánkra. A fidsi testvéreink egyhangulag határozták el, hogy ezután saját költségükön fogják folytatni a munkát.

Indiában is terjed a munka mindenfelé, különösen a Himalaja hegység és a tamil néptörzsek között. Bombay vidékén több missionárusunk telepedett le, hogy a munkát folytassák. Akik a Burmese nép közül megtérnek, szívesen elhagyják a dohányzást, opium élvezetét és ékszer viseletet, éppen úgy, mint a föld hármely más részén, hol az igazság reformációt végez az ember életében.

A harmadik angyal üzenetének az a célja, hogy az Úr eljövetelére oly népet készítsen elő, aki testileg, lelkileg, szellemileg megszenteltett legyen és a szolgálatra képes.

A sötét Afrikában új kilátásaink reményünket fokozzák. Az első gyülekezetet alapítottuk Sierra Leoneban. Iskolák létesültek oly munkások kiképzésére, kik Nyugat-Afrika különböző néptörzseinek nyelvét birják. Mindezen új intézményeket anyagilag támogatnunk kell.

Rhodesiában, Zambesi és Uganda földjén angol testvéreink új missiói állomásokat szándékoznak létesíteni. Német testvéreink szintén létesítettek missiói állomást Viktoria Nyanza tava környékén. Most vesszük az első keresztes híret Algériából Afrika éjszaki részéből. Afrikában folyó munkánkat koronázza azon intézkedés, hogy két skandináviai missionárust Olaszország vörös tengeri gyarmataiba küldtek munkálkodni. Ott megtanulják az abessyniai nyelvet, hogy

azután Abessyniában, hol mindig a szombatot ünnepelték a keresztyének, munkálkodhassanak. Oh mily nagy szükségünk volna munkásokra és anyagi támogatásra az Afrikában folyó munkánk megerősítésére!

Dél-Amerikában egy oly nép között kezdtek meg a munkálkodást, kik között ezideig még nem dolgoztak. Ezelőtt egy évvel Boliviában a protestánsok munkálkodása meg volt tiltva, de azóta az alkotmány meg lett változtatva s most ott is tér nyílt a munkálkodásra. Chili-ben egy testvérünk azt kérte az Úrtól, hogy azon gondolatot adja valakinek, hogy Boliviába menjen munkálkodni s maga is indíttatva érezte magát erre. Most már hárman dolgoznak ebben a katolikus országban s szép számmal fogadták el az Isten igazságát. Nemesak spanyol, hanem két indiai nyelven is adnak ki folyóiratokat, melyek folytán Bolivia minden részében terjed az igazság. Az idén az első gyülekezetet Peruban alapították és a chili-i missió átalakult konferenciává. Braziliában Bahia államban már nagyon előre haladtak a munkában s eddig valószínűleg sokan keresztelkedtek meg.

A nyugat-indiai egyesült konferencia területén a munka megnyílt és sok követője akadt az igazságnak. Kubában és Hondurasban sok spanyol keresztelkedett meg. Közép-Amerika Nicaragua államban a forradalom miatt munkánk megakadt egy időre.

Nem fedkezünk meg azon száz lélekről, kik elfogadták az igazságot közvetlen a jamaikai földrengés után. A földrengések, éhségek, járványos betegségek s vízáradások arra mutatnak, hogy az Úrnak második eljövele közeleg. Minden jel arra mutat, hogy az Úr munkája hamar be lesz fejezve, mert az Isten lelkének működését mindenütt lehet észlelni. Koreában, hol az Isten magját el nem hintettük, mégis mily nagy eredményeket értünk el. Alig fél évi munka után ötszáznál több fogadta el az igazságot. Ott van Turkestán, miről a világ keveset hallott; ki gondolta volna, hogy oly hamar oda jut az igazság? Nem régen egy transzkaukázusi általános gyűlésünkön megjelent

egy idegen, aki kijelentette, hogy ő képviselője a turkestáni adventista gyülekezeteknek, akik kérik, hogy misszió munkásokat küldjenek. Most már azt is halljuk, hogy Szamarkandban és Taszkentben Ázsia közepén is történtek keresztiségek. Az is tudomásunkra jutott, hogy Kína határszélén a Csendes tengerig vannak elszéledve testvéreink. Valóban az Úr munkálkodik e sötét földön. Ami tehetségünket felülmulja, azt ő végzi el.

Ausztráliai testvéreink Javában kezdtek el a munkát. Odaérkezésük után a szombatot ünneplő missionárus azonnal felkereste őket és felajánlott nekik az ország belsejében egy misszió állomást, ahol a szombatot ünneplők szép számmal vannak. Indiában a tamilok földjén ötszázan fogadták el a jelenvaló igazságot.

Míndezekből azt következtetjük, hogy egy isteni erő készíti az utat, de mind amellet a tengernyi népet csak alig érintették. Készüljünk a munkára, mert az aratás nagy! Szükséges volna, még több iskolát létesíteni, hogy hű, odaadó és buzgó munkásokat képezzenek. Mindazon lelkek, kik ezen igazságot fogadták el, imádkozzanak és adakozzanak ezen nemes ügy támogatására és befejezésére.

A munka biztosan be lesz fejezve. Kinának tízenyolc nagy tartománya lesz figyelmeztetve. Négy tartományban a munka elkezdődött. Az öt földrész az igazság fénye által megvilágítatik és azután az Úr eljön azokat megjutalmazni, kik vagyontukat és gyermeküket rendelkezésére bocsátották az evangélium terjesztésére. Mindent az élet szükségletein kívül rendelkezésére kellene bocsátani az igazság hirdetésére. Ha ezen kérdést feltennénk, hogy mire van a legnagyobb szükségünk a jelenvaló időben, akkor azon feleletet kapnánk, hogy sok igazán megtért munkásra és egy nagyobb imaheti adakozásra, mint valaha.

Ezek azon dolgok, melyekért az időben a kilenevener adventistának könyörögnie kell. A misszió földeken a munka oly terhes, hogy sokan súlyalatt összerogynak. Ezek segítségére

okvetlenül sietnünk kell. Mindezen nagy felelősség mellett a munkás testvéreink nagy reménnyel vannak. A napokban levelek érkeztek Kinából, Afrikából és Közép-Amerikából.

Kinából írják: Érzük és tapasztaljuk, hogy a »későn való esőnek ideje« megérkezett. Nyugat-Afrikából írják: »Minden nap tapasztaljuk a szentlélek áldását.«

Közép-Amerikából írják: »Úgy tetszik, hogy a szentlélek hajlandóvá teszi az emberek szívét az igazság elfogadására.«

Mi örülünk ezen eredményeknek s tudjuk, hogy a bűnnek hosszú és sötét éjtszakája nemsokára lejár.

6. előadás. — 1907. december 28-ára.

A harmadik angyal üzenete alatt folyó mozgalom jelentősége.

Daniel's A. G.

A hetednap-adventisták egy világmozgalmat indítottak. Ezen mozgalom nem hasonlít semmi más mozgalomhoz az egész világon. Lássuk micsoda ez a mozgalom és minő célja van?

Maga a mozgalom a Jelenések könyve 14. részében körülírt három angyal üzenetének hirdetése s ennél fogva egy jóvendülés beteljesedése.

A szó legszorosabb értelmében ezen hármias üzenet isteni igazságokat képvisel, egy igaz népet gyűjt össze, amely viszont tudtára adja az egész világnak, hogy a királyok királya jön.

A harmadik üzenet: *Az öröklévaló evangélium*. Jel. 14, 6, s ezek képviselik az *evangéliumi igazságot* úgy, mint azt az egész szentírás előadja. Ezen üzenetekben az evangélium minden igazsága és világossága összpontosul. Ezek által az egész földre világosság árad. Jelen. 18, 1.

Ezen üzenetek hirdetése által egy nép szólíttatik ki a világ fiai közül, amelyről ez mondatik: *Itt tetszik meg a szenteknek túrések. Itt tetszik meg, kik tartják meg az Isten parancsolatit és a Jézusnak hitét.* Jel. 14, 12. Ezekről tovább azt mondja az Úr, hogy: *Állanak a Sion hegyén, s homlokokon írva vala az ő Atyjának neve, az »Is-*

tennek pecsétje. Jel. 7, 2. 3. Ezek: *»diadalmasok a fenevadon, az ő képén és bélyegén.* Jel. 15, 2.

Ezen üzeneteket fogja hirdetni az Úr népe és pedig az egész világon minden embernek. Minden buzgó ima, minden prédikáció, minden szó, amely az igazság érdekében elmondatik vagy iratlik, minden könyv, füzet vagy folyóirat, amely elterjesztetik, minden korona és fillér, amely e célra adatik: képezi és elősegíti ezen nagy mozgalmat. Magába foglal minden missiói állomást, amely a föld sötét részeiben megnyílik. Akik életüket feláldozzák e nagy munkában, azokról ez mondatik: *Boldogok lesznek ezután a halottak, kik az Úrban harnak meg. Úgy vagyon bizonyára, a lélek mondja: Mert megnyugosznak az ő fáradtságoktól és az ő cselekedeteiknek jutalma követi őket.* Jel. 14, 13.

Ezen hármias üzenet célja világos és komoly, mert mindeneknek hirdeti, hogy: *»Eljött az ő ítéletének órája.* Jel. 14, 6, 7. Általa prédikáltatik az Isten országának evangéliuma az egész földön, hogy az minden pogányoknak bizonyosággal legyen. Máté 24, 14. Benne *»megyen véghez az Istennek titka, a hetedik angyal trombitálása alatt, midőn »e világnak országai lesznek az Úré és az ő Krisztusáé.* Jel. 10, 7; 11, 14, 15. Célja az evangélium munkájának elvégzése és elszakasztása igazságban, mert rövid dolgot cselekszik e földön az Úr. Róm. 9, 28. Lehetetlen, hogy mind-ezekben ne érne célt.

Ezen üzenet magába foglalja az egész világot. Hirdetve lesz minden nemzetségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek. Mindenki hívá lesz arra, hogy biztosítsa lelkének üdvösségét. Hirdetve lesz a nagy városokban, szárazföldön és tengeren, s a távol tengerek szigetein. Mindezt el kell végezni. János apostol nemcsak látta ezen munkát folyamatban, hanem látta annak fényes befejezését is.

Ezen mozgalom Miller Vilmos munkájából fejlődött ki, aki 1831-ben kezdette meg munkálkodását. Jelenlegi formájában azonban csak 1845 óta áll fenn. Azóta folytonosan fejlődött és terjedt, és ma már a világ minden részében van számos képviselője és

híve. Sokan elfogadták ezt a föld különféle nemzetségei, nyelvei és népei közül. Milliók lettek feláldozva már ezen szent ügy folytatására s ma a világ minden részében ezer meg ezer értelmes és hű férfi és nő áldozza egész erejét és tehetségét ezen munka különböző ágainak.

A helyzet igazán esodálatra méltó. Hogyha végig tekintünk a harc téren küzdő hű harcosok során, szívünk hálaival telik meg. Mindenütt ad az Úr nagy diadalmat. Ezer meg ezer szegény bűnös megszabadul a gonosz hatalmától.

De honnan jön az erő, hatalom és tehetség ezen munkára. Nem népszerű s sokszor nem is rokonszenves ezen munka az emberek előtt, mert a test minden bűne és szenvedélye ellen irányul. Aki ezen eszmének helyet ad szívében és elmében, nem várhat valami fényes időket, sőt sokszor inkább üldözést és gúnyolódást. De azért meg erősíti a hívő lelket annyira, hogy képes a bűn árja ellen is úszni. Képesse lesz minden rossz szenvedéllyel és hajlammal azonnal szakítani. Hajlandóvá teszi a szülőket arra, hogy ezüstjüket, aranyukat, sőt fiaikat és lányukat is ezen nagy ügynek szenteljék.

Azért dicsérfjük az Úr nagy nevét ezen rendkívüli eredményekért, mert azt is bizonyítják, hogy a vég közeledik. A későn való eső idejében élünk, — a harmadik angyal nagy kiáltásának idejében. A pogányok hallják a kiáltást s hozzánk fordulnak világossággért.

Az igazság minden hű követője örül ezen eredményeknek, s miért is ne örülne, mikor mindjárt e mozgalom kezdetében azt állítottuk, hogy ezen üzenetet meg fogja hallani a világ minden nemzete, népe és nyelvezete; s ezen munka befejezése után eljő a világ vége? Miért ne örülnénk tenát, ha most láthatjuk, hogy e munka meg van állapítva a föld minden országában? Jogunk van rá.

De értsük is meg, mit jelent mindez. Sok küzdelembe, fáradtságba és önfeláldozásba került, s még ezután is kerülni fog. Azok a missiói munkások, kik távoli földrészekre mennek munkálkodni, megtagadják önmagukat és elszakítanak

ügyszólva minden kötelet, amely őket e világhoz köti. Oda mennek, ahol sokszor csak idegen szót hallanak, minden kényelmet, műveltséget és civilizációt nélkülöznek; oda, ahol szokatlan az éghajlat, az időjárás, ahol sokszor mindenféle veszedelmes betegség fenyegeti őket. Így el kell vállalniok mind attól, ami az életet e földön kellemessé teszi.

Ennyi áldozatba kerül ez a szent munka, ha azt akarjuk, hogy eredménye legyen. De mit tegyenek azok, akik otthon maradnak? Lehetetlen, hogy a munka egész súlya csak azok vállaira nehezedjék, kik messze földekre mennek. Akik itthon maradnak, támogassák amazokat. *Imádkozzunk értük*, hogy az Úr őket egészségesben tartsa, hogy szerencsésen tudják elérni kitűzött céljukat, hogy könnyen megtanuljanak minden idegen nyelvet, hogy eredménnyel járjanak minden munkájukban, kérjék az Urat, hogy még több munkást küldjön azon földekre.

S míg így imádkoznak az Úr hű harcosaiért, adakozzanak is, hogy amazok semmi hiányosságot ne szenvedjenek, hogy küzdelmük ezáltal még jobban meg ne nehezíthessenek. A missió munkára adakozni igen fontos része a mi kötelességeinknek ezen nagy mozgalomban. Sokan, akik ezen mozgalomhoz csatlakoztak, s akik minden eredménynek örülnek, nem sejtik, hogy ezen munkának folytatása mily nagy felelősséggel jár az anyagi dolgokra nézve is. Vizsgáljuk meg kissé a helyzetet ebben a tekintetben.

Vannak most már prédikátoraink, bibliamunkásaink, íróink, orvosaink, tanítóink, ápolóink és könyvtárosaink Kínában, Indiában, Afrikában, Japánban, Közép- és Dél-Amerikában, Palesztinában, Egyiptomban, Törökországban, Nyugat-Indiában, Mexikóban, Kanadában, Ceylonban, a Csendes Óceán szigetein és a föld más részein is. Mindezen missiói munkások testvéreink. Egykor közöttünk voltak, de most szét vannak szórva a világ minden részeiben, hogy a bűnben elveszendő lelkeket megmentsek. Minden idejüket és tehetségüket feláldozzák ezen nemes munkára. Nem mivelik a földet,

nem űznek kereskedelmet, — nem mintha talán nem volnának hajlandók vagy képesek, kenyerüket megkeresni testi munka által, mert mikor régen még idehaza mindegyik a saját mesteriségét vagy hivatását folytatta, éppoly nagy anyagi áldásban részesültek mint akármelyik miközülünk. De ők hallották az elveszendők kiáltását és szívük indítását követvén elmentek az elveszendők megmentésére. Ami jóságos vezérünk parancsát követték, aki azt mondja: „Elmenvén tanítsatok minden népeket.” Saját érdekeikről elfelejtkeztek és elmentek, hogy szegény embertársaiknak szolgáljanak.

Az ő életfenntartásukat az Úrra bízta és az ő kedves testvéreikre, akik otthon maradtak. Ez pedig ma már egy millió és kétszázötvenezer koronát jelent minden évben, egy hónapra esik százezer korona. Emnyibe kerül az életmezése, ruházata, házbére s más nélkülözhetetlen életszükséglete azon testvéreinknek, kik a munkában állnak és ezek rendes kiadások, amelyeknek nem lehet elmaradni, különben igen kellemetlen helyzetbe kerülnének.

Hol van ez a pénz? Ki adja meg ezt a nagy összeget? — Ezen pénz a mi testvéreink kezében van. Azoknál van, akik e mai napon hallgatják ezen felolvasást. Ezer lólok életfenntartására van bizva. Töletek — a ti adakozásaitoktól függ, kedves testvérek, hogy meg lesz-e ezen missionáriusoknak, feleségeiknek és gyermekeiknek mindaz, ami szükséges az élet fenntartására, vagy sem. Ez szent és magasztos kötelesség. Ti segítségül voltatok annak létesítésében. Ti elfogadtátok ezt, midőn az Úrnak igazságát elfogadtátok.

Az Úr népe nem szegény. Meg van áldva földdel, jószággal s minden földi javakkal. A jó egészség is drága kincs, amely nélkül nem vagyunk képesek, életünk fenntartását biztosítani. Az Úr népe kétségtelenül képes, ezt a munkát minden nehézség nélkül támogatni. 1893-ban egyedül az éjszak-amerikai testvéreink több mint ötszázezer koronát adtak missiói célokra. Ez magába foglalta az imaheti, a rendes heti és a szombat-iskolai adakozás egy részét.

Átlag 9 kor. 40 fill. esett minden egyes tagra évenként.

Ez annyit jelent, mintha minden egyes lélek 19 fillért adna hetenként. Többet tehetünk ennél s többet is kell tennünk, még mielőtt több munkást kiküldenénk. Különben kénytelenek leszünk, sok igazság után vágyó lelket visszatartítani, akik segítségül hívnak.

Az igazság reménysége sok szívet megerősített, akik viszont ezen örömhirt másokkal közölték. De ott sem állt meg a dolog. A szomszéd viszont másnak mondotta el, s így szomszédságból szomszédságba, városról városra, nemzetről nemzetre terjedt, míg végre most már az egész földet keresztül járja. Így akarja ezt az Úr.

Már az első lépésben benne foglaltatik az utolsó is. Az igazság hallása kötelez a megtartásra is, különben kettős büntetés vár az engedetlenre. Az utolsó lépés kikerülése szükségessé teszi, hogy az elsőt se tegye az ember, de ez annyit jelent mint az igazságtól elfordulni, a mi végeredményében lelkünk kárhözváltására vezet.

Így, kedves testvérek, egy igen komoly feladat hízott reánk. Maga az ügy nem ismer akadályt, mert számtalanszor bebizonyult, hogy senki nem állhat ellene az Úr munkájának. Akik követői lettek, hamar hirdették másoknak is. Minden lépés, melyet eddig előre tettünk, bizonyította, hogy nincs hátrálása a szent ügynek. Az utak megnyílnak nagyobb dolgokra. Minden munkás, akit kiküldtünk, nemsokára több új munkást kért.

De hogy mindezen hívásoknak eleget tehessünk, kérnünk kell az Urat, indítsa az ő népének szívét, hogy bőségesen adakozzanak, s így az áldozatok folytán a szükséges eszközökkel rendelkezünk. Bizonyára nagy bátorítására és megerősítésére fog szolgálni hű missiói munkás testvéreinknek, ha látják, hogy az Úr népe teljes szívvel és lélekkel támogatja az ő szent ügyét. Ezen imaheti adakozásokat a messze földeken folyó missiói munka támogatására használjuk fel.

Azért, kedves testvérek, az Úr Jézusért, a szegény elveszendő lekekért

és a munkálkodó testvéreinkért, kik a sok munka által szorongattatnak, — nyissuk meg szívünket és erszényünket s adjunk annyit, amennyit örömmel adhatunk, hogy az Úr munkája minden akadály nélkül diadalmasan végbe menjen.

7. előadás. — 1907. december 29-ére.

Közeledünk utunk végéhez.

(Kiválasztott.)

E jelenvaló időre nézve nem lehet alkalmasabb szavakat találni az adventi nép megerősítésére s buzdítására, mint amelyeket az *Early Writings* című könyvecskében találunk, amely a White testvérnénk által írott legelső bizonyágtételeket tartalmazza. Üdvösségünkre szolgál ezen figyelmeztetéseket jól meg szívlelni, annál inkább is, mert az idő közel van. Kövessük tehát a következőkben az adventi népet az ő útjában a mennyei Jeruzsálem felé.

Az Isten városához vezető ösvény.

»Kötelességemnek tartom elmondani testvéreimnek azt, amit az Úr nekem az ő népének a mennyei szent város felé való utazásáról megmutatott. Az ő kedves népének sok nehézségeken keresztül kell mennie. Minden küzdelem azonban csak ideig való, de a dicsőségnek felette igen-igen örökkévaló állandóságát szerzi meg a kitartóknak — mivelhogy nem azokra néznek, amelyek láttatnak, hanem amelyek nem láttatnak; mert amelyek láttatnak, idő szerint valók, de amelyek nem láttatnak, örökkévalók.« Én is azon iparkodtam, hogy jó hírt hozzak vissza a mennyei Kanaánból, amelyért pedig némelyek épp oly hajlandók megkövezni, mint régen Józsuét és Kálebet. (4 Móz. 14, 10.) De azért higgyétek el, kedves testvéreim, hogy jó hírt hozok, s hogy képesek is leszünk ezen földet elfoglalni.«

»Mialatt imádkoztunk családi körünkben, a szentlélek megszállt, s úgy tetszett, mintha mind magasabbra és magasabbra emelkedtem volna ezen sötét föld felett. Egy pillantást vetettem vissza az adventi nép után, de már nem láthattam. Valaki mondá nekem: Tekints

még egyszer egy kissé magasabbra! Erre felemeltem szememet, s a magaságban a föld felett egy egyenes, de keskeny ösvényt láttam. Ezen az ösvényen az adventi nép igyekezett előre a mennyei Jeruzsálem felé. Egy fényes világosság mögöttük megvilágította az utat, melyet az angyal »éjjeli kiáltásnak« nevezett. Ezen világosság nagy fényt vetett mindenfelé s megóvta őket a botlástól. Hogyha szemüket az Üdvözítőre függesztik, aki éppen előttük járt, akkor biztosan elérik a szent várost. Némelyek azonban elfáradtak s azt mondták, hogy még igen messze a város, s már előbb kellett volna azt elérni. Ezeket felbátorította a Megváltó azáltal, hogy jobbik karját felemelte s így nagy fény fogta körül az adventi népet. Erre *halleluját* kiáltottak. Mások pedig megtagadták a világosságot, s azt mondták, hogy nem Isten vezette őket eddig. Azok részére többé nem fénylett a világosság és így a sötétben nem láthatták többé az Üdvözítőt. Nemsokára eltévesztették az utat s visszajutottak a sötét bűnös földre.

A menekél országára való előkészülés.

»Láttam, hogy igen sokan még nem tudják, milyeneknek kell lenniök, hogy a küzdelem idejében megállhassanak, midőn már nem lesz főpap a mennyei szentélyben. Azoknak, akik elpecséltetnek az élő Istennek pecsétjével, tökéleteseknek kell lenniök az Úr Jézus Krisztusban. Csak akkor állhatnak meg a nyomoruság idejében.«

»Láttam, hogy sokan elhanyagolják azon szükséges munkát és előkészülést, amelynek meg kell történnie az utolsó időben. Várnak nyívan a szentlélek kiöltésére, de azért nem készülnek annak elfogadására. Igen sokan — de sokan hajléktalanul fognak maradni a nyomoruság idejében. Akik nem hagyták magukat faragni az Úr profétái által, nem tisztították meg magukat az igazságnak való engedelmség által s magukat elég jóknak vélték lenni — azok az utolsó csapások idejében meg fogják látni, hogy tökéletlenek. Láttam, hogy nem részesül senki a szentlélek ajándékában, annak kitöltése idejében azok

közül, akik minden megtámadó gyengeség és bűn felett diadalmat nem vettek. Ezért mind közelebb és közelebb kell jönnünk az Úrhoz, hogy képesek lehessünk megállani a küzdelem napján. Ne felejtsük el arról, hogy Isten szent, s hogy csak szent lények lehetnek az ő társaságában.

Tapasztalatok a megrostálás idejében.

»A megrostálás ideje megkezdődött és még tart s mindazok kiválóak, akik nem foglalnak el határozott állást az igazság mellett. Az angyal mondá: Ne gondolja senki, hogy Isten kényszerít valakit arra, hogy áldozatokat hozzon. Nem! Nem! Csak a szabad akaratból származó adakozás kedves öelötte. Kértem az Urat, hogy kimélje az ő népét. Ő mondá, hogy sinai mennydörgések sem volnának elégségesek azok felébresztésére, akiket a jelenvaló igazság nem serkent fel a bűn álmából.»

»Láttam, hogy némelyek nagy buzgósággal keresték az Urat. Sápadt, verejtékes arcra ugyan, de nagy kitarással vívták a lelki harcot. Néha menyői fény vette körül őket, amely nagy örömeikre szolgált.»

»Gonosz angyalok sem hiányoztak, akik azon iparkodtak, hogy a Jézustól eredő világosságot elzárják a küzdő lelkektől, hogy ilyen módon zúgolódásra és kételkedésre bírják őket. Egyedüli biztonságuk abban rejlett, hogy tekintetüket az égbe függesztették. Isten angyalai is ott voltak, akik vissza szorították a sötétséget és a mérges levegőt, amely a gonosz angyaloktól eredt.»

»Midőn az imádkozó lelkek tovább küzdöttek, a sötétséget néha áthatotta a Krisztus arcáról eredő fény, amely bátortására szolgált az Úr küzdő szolgálójának. Némelyek, úgy látszott, könnyelműségbe estek. Azok nem állottak ellene a sötétségnek, s így nemsokára teljesen el voltak borítva. Azokat el is hagyták az angyalok, akik azután a küzdő lelkek segítségére mentek. Láttam, hogy az Úrnak angyalai támogatták azokat, akik a gonosz angyalok ellen folytatták a harcot.»

»Meggérdeztem, hogy mi lehetett a nagy megrostálásnak oka, amelyet láttam.

Erre megmutattattott nekem, hogy a Laodiceabeliekhez intézet intés okozta azt. Sokan nem túrik az egyenes szavakat s így kiválnak az Úr népe közül.»

»Láttam, hogy sokan nem figyeltek az intésekre s alig fogadták el azon komoly bizonyágtételeket, amelyek a gyülekezetek részére adattak, hogy azáltal megtisztuljunk.»

»Az angyal mondá: Hallgasd csak! Nemsokára hallottam sok hangszerek hangját, amely édesesen és tökéletesen hangzott, tele kögyelemnek és szent örömmel érzésével. Ez áthatotta egész lényemet. Mondá az angyal: „Nézd!” Erre figyelmem azon seregre irányult, amelyet ezelőtt nehéz küzdelmekben láttam. A körülöttük levő védangyalok száma meg volt kétszerezve és tökéletesen felfegyverkezve. Mint egy hadsereg, úgy tartottak lépést. A küzdők arcáról látszott, hogy nehéz küzdelmen mehettek keresztül, de most már édes béke és nyugalom szállta meg őket. Megnyerték a diadalmat. Ez pedig kiemondhatatlan örömet okozott nekik.»

»A sereg már kisebb volt, mert némelyek elmaradtak az úton. A könnyelműek és az állhatatlanok nem lettek megkoronázva diadallal s így elmaradtak a sötétségben. Azoknak helyét mások foglaltak el, akik az igazságot elfogadták. A gonosz angyalok ezeket is szorongatták, de már nem vehettek erőt rajtuk.»

Akkor láttam a diadalmas sereget, amint nagy örömmel terjesztették az igazságot. Ezen munkálkodásuknak mindjárt eredménye is volt. Sokan, akik eddig meg voltak kötve családi viszonyok, üzlet vagy más körülmények által, nem hagyták többé magukat akadályozni, hanem bátran foglaltak állást az igazság mellett. Minden félelem elhagyta őket és teljes odaadással követték az Urat. Meggérdeztem, hogy mi okozta ezen nagy változást? »A későn való eső és a harmadik angyal nagy kiáltása,» mondá az angyal.

»Nagy hatalom adatott ezen kiválasztottaknak. Mondá az angyal: Lásd! Most láttam a hitetlenek csoportját. Nagy nyughatatlanságban voltak. Az Úr népének nagy áldása és az új tapaszt-

talatok nagy haragra lobbantották őket. Bizonytalanság és félelem fogta el őket. Végre elhatározták, hogy a hívők seregét megtámadják, de Isten népe tántoríthatatlanul megállott. Az Úrhoz kiáltottak, se éjjel, se nappal nem nyugodtak. Azt mondták: »Uram, legyen meg a te akaratod. Ha szent neved dicsőítésére szolgál, akkor mentsd meg népedet, szabadíts meg a körülöttünk levő ellenségtől. Elhatároztuk halálunkat, de te megtarthatsz!« Ezen szavakra még vissza emlékszem. Mint Jákob, mindegyik kivétel nélkül szívből könyörgött a szabadításáért.

Erre az angyalok a küzdő lelkek segítségére akartak sietni, de egy magas angyal visszatartotta őket ezen szavakkal: »Az Úrnak akaratát még nem teljesült egészen, még küzdeniök kell. Meg kell keresztelkedniök azon kereszteléssel.«

»Nemsokára azután hallottam az Úrnak hangját, amely megrendítette az egész földet. Hatalmas földrengések következtek. A leghatalmasabb épületek leomlottak mint a kártyavárak. Akkor hallottam egy diadalkiáltást. Megpillantottam azon sereget, amely nem régen még a legnagyobb küzdelemben állott. A sorsuk most egyszerre megfordult. Nagy fényesség vette körül őket. Óh, mily szépek voltak most!

A gondnak, fájdalomnak és betegségnek minden nyoma eltűnt, dicsőség és fényesség sugárzott orcájukból. Ellenégeik pedig a földre estek mint halottak. Nem állhatták ki a nagy fényt, amely a szenteket körülvette. Ezen nagy fényesség rajtuk maradt, míg Krisztus megjelent az égnek felhőiben, midőn a diadalmas sereg egy szempillantásban elváltoztatott. A sirok megnyiltak és az igazak feltámadtak halhatatlanságra, kiáltván: »Megnyertük a diadalt a halál felett!« Ezek az élőkkel együtt elragadtattak a földről az Úr eleibe, az éltető égbe, míg diadal- és öröm-kiáltásuk áthatotta az eget.

Hathatós szolgálat.

A szentlélek: az ő ajándékai.

11. lecke. — 1907. december 14-ére.

Mindegyiknek szolgálatra adatott.

Kérdések.

1. Az Isten gyermekei közül hánynak adatnak a lélek ajándékai? Máté 25, 14; 1 Kor. 12, 11. 12. Lásd az első megjegyzést.

2. Mi célból adatnak ezen ajándékok? 1 Kor. 12, 7.

3. Milyen három irányt különböztetünk meg a célban, amelyre ezen ajándékok adva vannak? Eféz. 4, 12. Lásd a 2. megjegyzést.

4. Mit kötött össze azonban Isten mindig az ajándékkal? Munkát, szolgálatot. Lásd Márk 13, 34.

5. Micsoda kötelessége van minden embernek az ő ajándékára nézve? 1 Pét. 4, 10. Lásd a 3. megjegyzést.

6. Milyen utasítást adott Jézus a girákról szóló példázatban? Luk. 19, 13.

7. Mi a következmény arra nézve, aki az ő ajándékait hűségesen felhasználja? Luk. 19, 17.

8. Mire adatnak, Pál apostol szerint, a lelki ajándékok? 1 Kor. 12, 7.

9. Mi történik azzal az emberrel, aki az ő ajándékát fel nem használja? Luk. 19, 24.

10. Mi adatik annak, aki az ő ajándékát hűségesen felhasználja? Luk. 19, 26. Lásd a 4. megjegyzést.

11. Ki választja ki az ajándékokat minden egyes számára? 1 Kor. 12, 11. Lásd az 5. megjegyzést.

12. Mennyi időre adatnak ezen ajándékok az embereknek? Eféz. 4, 13.

13. Milyen állapothól fog bennünket az ajándékok illő felhasználása megszabadítani? Eféz. 4, 14.

14. Miben és kiben való nevedezésre tesznek képessé bennünket ezen ajándékok? 15. v.

15. Milyen befolyással lesz az a gyülekezetre, ha a hívek mind ilyen módon Krisztusban maradnak? 16. v.

1. *Mindegyik.* Egy küzdőnek sem szabad Krisztus seregében, egy gyermeknek sem az ő családjában, egy tagnak sem az ő testében munkátlanak lenni. Mindegyiknek kell munkát végezni a Mester számára, mely az ő összes erejét igénybe veszi. Szükséges ez a munka jellemünk fejlesztése végett; tartozunk ezzel a munkával annak, aki bennünket a szolgaságból megváltott; előjognak kell ezt tekintenünk, ha részesei akarunk lenni az ő örökkévaló örömének. A világ nagy szüksége követeli, hogy most mindnyájan Isten szolgálatába álljunk.

2. a) »*A szentlelek egy testbe való kötődésére*« — vagy a szükséges jellem fejlesztésére. Istennek ajándékai azok az eszközök, amelyek által övéit tökéletességre hozza. b) »*A szolgálatnak munkájára*«; ez nem jelenti szükségkép a prédikatori fiztet, de magában foglalja ezt is. A prédikálás csupán egy mód, amely által Istennek szolgálni lehet. Isten minden gyermeknek kell azonban az Úrnak szolgálni; és minden munkát, amelyet az Úr számára végezzünk, Isten el fog ismerni. A mérték, amelyben a szeretet szolgálatát teljesítjük, egyszersmind Isten előtt való magyarságunknak is mértéke. c) »*A Krisztus testének építésére*«. Egy igazi ajándék sem ront, ha illő módon lesz felhasználva, hanem épít. Isten akarata az, hogy az ő gyermekei egymást építsék és fölépítsék. De ez csupán az Istentől óhajtott módon történhetik, tudniillik az ő igéje, az ő lelke és az ő szolgálata által.

3. Minden lélek legkevesebb egy ajándékot kap és aszerint amint kapja, kell neki felhasználni az ajándékot mások áldására.

4. »*Mindenkinek adatik, akinek ragyon.*« Ez azt jelenti, hogy az, aki az ő ajándékát mint Istentől valót ismeri el és azt Isten javára használja fel, annak más ajándékok is adatni fognak. Egy ajándéknak a lelkiismeretes felhasználása hív életre más ajándékokat. Egy ajándék hűséges sajtóirának Isten, ha képességei vannak, további másnemű ajándékokat is fog adni.

5. Az ember az ő ajándékát vagy ajándékait nem maga választja; Isten osztja a lélek ezen ajándékait (vagy lelki ajándékokat) és pedig nem aszerint, amint *mi* akarjuk, hanem ahogy *ő* akarja. Ő mondja nekünk, hogy az olyan ajándékokra igyekezzünk, amelyek hasznosabbak (1 Kor. 12, 31); de azok az ajándékok, amelyeket Isten választ ki számunkra, ránk nézve a leghasznosabbak, amelyek által *mi* a legjobb szolgálatot tehetjük. Helytelen vágyodás igen becses ajándék után az embert Sátán talajára hozhatja és kiteszi az ellenség félrevezetésének.

2. Melyik ajándékot nerezzi meg Isten legelőször? 1 Kor. 12, 28.

3. Mi egy apostol? Lásd az 1. megjegyzést.

4. Hány apostol volt az első gyülekezetben? Lásd a 2. megjegyzést.

5. Melyik a második ajándék, amely megnevezve van? Eféz. 4, 11; 1 Kor. 12, 28.

6. Melyik a harmadik a gyülekezetnek adott ajándékok közül? 1 Kor. 12, 28. — A tanítás ajándéka.

7. Mit foglal magában a tanítás ajándéka? Lásd a 3. megjegyzést.

8. Mely más ajándékok vannak még megnevezve? Eféz. 4, 11; 1 Kor. 12, 8-10. 28; Róm. 12, 3-6. Lásd a 4. megjegyzést.

9. Mi az evangelistának ajándéka? A pásztornak vagy doktornak? A bölcseségnek? A tudománynak? A hitnek? A gyógyításnak? Erők cselekedésének? Jövendőmondásnak? A lelek megválasztásának? Különböző nyelvek tudásának? Hatalmasságoknak? Segéllőknek? Igazgatóknak? Intóknak? Előjáróknak?

10. Melyik ajándékkal kell mindenkinek bírni? — A szolgálásnak ajándékával.

11. Miszerint lesznek mindezek az ajándékok kiosztva? Máté 25, 15; Róm. 12, 6.

12. Mindezek egyenlőképpen a lélek ajándékai? 1 Kor. 12, 4.

13. Lehetséges-e egyet is ezen ajándékok közül képzettség által elsajátítani? 1 Kor. 12, 11.

14. Lehetséges-e egyet is ezen ajándékok közül pénzen venni? Ap. csel. 8, 18-22.

15. Mi szükséges csupán az olyanoknak, akik Krisztusnak szolgálni akarnak? Róm. 8, 9.

16. Mi a lélek az ilyeneknél? Róm. 8, 10.

17. Mit tehet csupán a képzés, a művelés a keresztyéneknél? 1 Tim. 4, 12-15. Lásd az 5. megjegyzést.

18. Mit fog a szentlelek azoknak, akiknek adatik, a szívükbe önteni? Róm. 5, 5.

19. Minek fog bizonyulni az ember minden tehetsége, képessége ezen szeretet nélkül? 1 Kor. 13, 1.

12. lecke. — 1907. december 21-ére.

Fontos ajándékok.

Kérdések.

1. Nevezd meg egynehányat a fontosabb ajándékok közül? Eféz. 4, 11.

Megjegyzések.

1. *„Apostol”* eredetileg görög szó. Jelen-
tése: kiküldött, követ, hírnök, oly személy,
akinek valami megbízása van.

2. *Jézus* a tizenkét apostolt külön kivá-
lasztotta. Lásd Luk. 6, 13. De nem csupán
ezek voltak apostolok, Mátyás (Ap. esel. 1, 26),
Pál és Barnabás (Ap. esel. 14, 14), Jakab, az
Úr atyafia (Gal. 1, 19), Epafrodítus, követ,
betűszerint apostol (Fil. 2, 25) és más követek
vagy apostolok (2 Kor. 8, 23) is voltak a mi
Urunk Jézus Krisztusnak tizenkét nagy apos-
tolán kívül. Itt tizennyole vagy még több
személy van mint apostol megnevezve, mint
oly személyek, akiket Isten küldött ki, hogy
az ő templomát felépítsék.

3. *„Tanítók.”* — A tanítás különös ké-
pesség. Oly képesség, mely megnyerhető.
Mindez a világban is tövékeny. Azonban ezek
a dolgok magukban olyanok mint a zengő
ére és a pengő cimbalom az Isten munkájában.
Isten lelki igazságait csak oly emberek sajá-
títhatják el, akik lelkileg megáldott tanítók.
Prédikálás és tanítás napjainkban magas hi-
vatás, és a lehető legnagyobb előkészítés tör-
ténik az iskolákban ez irányban; mégis gyakran
semmiféle lelki eredmény nem mutatkozik.
Így lesz ez mindig, ha mi Isten lelkével
szemben könnyelműen járunk el — az egyetlen
hatalommal szemben, mely bennünket újjá-
szülni, erővel felruházni és feladataink elvég-
zésére ügyessé tenni képes.

4. A többi ajándékok között vannak evan-
gelisták, pásztorok, isteni erők eselekedői,
gyógyítók, segítők, előjárók, különböző nyelvek
tudói, nyelvek magyarázói, a tudományok
ajándéka, a bölcseségnek, a lelkek megválasz-
tásának, az írtésnek, az alamizna osztoga-
tásnak ajándéka. A legtöbbhez nem is kell
külön magyarázat. Evangelista az, aki az evan-
géliumot ügyesen, értelmesen prédikálni, a
lelkeket Krisztus számára megnyerni és őket
a nyájhoz hozni tudja. Pásztor az, aki külö-
nösen alkalmas az összegyűjtöttekre mint
egészre felügyelni, ő pásztor a nyájnak.
Az evangelista rossz pásztor lehet, viszont a
jó pásztor rossz evangelista. Mily gyakran
találunk embereket, akik jobban mint bárki
más, tudnak alkalmas pillanatban segíteni,
enyhülést szerezni, vigasztalni. Ezeknek erre
különös adományuk van. Némelyeknek tehet-
ségük van kormányozni, igazgatni. Némelyek-
nek sok tudományuk van, de kevés életbö-
lcsességük, másoknál pedig megfordítva van a
dolog. Mindkettő hasznos és a gyülekezetnek
mindkettőt el kell ismerni. Némelyeknek éles
megfigyelő, megkülönböztető képességük van.
Felismerik az igazságtalan indítóokokat, a
hamis szíveket és az ellenségnek ravasz és
esalárd sakkhúzásait. De mint »bírák» már
nem felelnének meg. Azonban mennyire szük-
séges az alázatosság mindezen adományok fel-
használásánál. A szolgálás szent ajándékával
mindnyájunknak bírni kell. A gyülekezetnek
tervszerűen kell eljárni mindezen adományok
és ajándékok felhasználásában.

5. *Isten lelkének egy ajándéka sem* (mely

nélkül pedig elfogadható módon Isten javára
munkálódni egyáltalában nem lehet), sajátít-
ható el saját erőnkől. Semmiféle szorgalom
és igyekezet nem biztosítja, semmiféle testület
nem adhatja, semmiféle pénzért nem lehet
megvenni, sőt test szerint sem örökölhetjük
őket. Ezek egyszerűen Isten ajándékai. A ki-
képzés, művelés fejlesztheti, a gyakorlás haté-
konyabbakká teheti ugyan őket, de ennél többet
ezek sem tehetnek.

13. lecke. — 1907. december 28-ára.

A profétálásnak ajándéka.

Kérdések.

1. Melyik ajándék van második
helyen megnevezve a gyülekezetnek
adott lelki ajándékok felsorolásában?
1 Kor. 12, 28; Eféz. 4, 11.

2. Mi a profétálás ajándéka? 1 Kor.
14, 3, 22. Lásd az 1. megjegyzést.

3. Mi célból adatott a gyülekezetnek?
Eféz. 4, 12; Ámos 3, 7; 2 Péter 1, 19.

4. Mivel van mindenkor összekötve?
Péld. 29, 18; Ján. 14, 15. 16.

5. Mi által lehet minden profétát
vagy küldöttet próbára tenni? Ésaiás
8, 20; Ján. 10, 4; 1 Ján. 4, 1. Lásd
még Máté 7, 20–23 és a 2. megjegyzést.

6. Ha az emberi testet vesszük min-
taul a lelki ajándékok szemléltetésénél,
mi a természetszerű kötelességük a pro-
fétáknak? — Az, hogy lássanak és a
kinyilatkoztatott dolgokat közöljék. Lásd
1 Sám. 9, 9; Ezek. 40, 4; Jel. 1, 2;
2 Móz. 4, 10–16.

7. Mi volna a következménye annak,
ha a gyülekezet szemek nélkül volna?
Luk. 6, 39.

8. Meddig lesz szüksége Isten nó-
pének ezen adományra? Péld. 29, 18
(első rész); 1 Kor. 13, 8–10. Lásd a
3. megjegyzést.

9. Mire kell komolyan törekednünk?
1 Kor. 12, 31 (első rész); 1 Kor. 14, 1.
Lásd a 4. megjegyzést.

10. Mi az egyedül helyes módja az
ezen adományok után való törekvésnek?
1 Kor. 12, 31; 13, 13 (utolsó rész);
12, 11. Lásd az 5. megjegyzést.

11. Mit engedett Isten ezen adomá-
nyoknak az utolsó időkben való meg-
újítására nézve előre megjövendőlni?
Ap. esel. 2, 17–20; Jel. 12, 17 (utolsó
rész).

12. Mit ne tegyünk tehát? 1 Thess. 5, 20.

13. Mi a kötelességünk? 1 Ján. 4, 1; Ésaías 8, 20.

14. Milyen tapasztalatra kell a gyülekezetnek jutni? 1 Kor. 1, 5. 6. Lásd a 6. megjegyzést.

15. Mi a Krisztus felől való bizonygatótétel? Jelen. 19, 10.

16. Mi fog ennek jóváhagyásával nálunk bekövetkezni? 1 Kor. 1, 7. Lásd a 7. megjegyzést.

17. Mit fog Krisztus ezen jóváhagyásban javunkra tenni? 8. v.

18. Hogyan fog akkor a gyülekezet előttünk állani? Efész. 5, 26, 27.

Megjegyzések.

1. *Jövedelmi* annyit jelent mint előre megmondani, és proféta betűszerint az, aki valamit előre megmond. De ez a szó aligha fedí egy proféta hivatalos kötelességeit, amint azt összes jövendöléseink világosan mutatják. A proféta beszél Isten helyett és Áron beszélt Mózes helyett. Lásd 2 Móz. 7, 1, 2. Ő Isten küldötte volt Isten üzenetének hirdetésére. Intett, óvott jelenvaló és jövendő veszélytől, oktatást adott az igazságosságban és a jelenvaló kötelességekre nézve. A jövendölés többnyire csak egy kis része volt az ő munkájának. Gyakran csak gyakorlati útbaigazítás az igazságosságban.

2. *Elegendő ok* volt arra nézve, miért kellett, ha Isten törvényét többé el nem ismerték vagy szem elől tévesztették, a jövendölésnek szünetelnie, még ha jó emberek éltek is. Ha az Úr ilyen időben is engedte volna a profétálást virágozni, akkor nem lenne az embereknek próbaköviük. A profétálásnak lelke az Isten törvényének visszaállításával egyidejűleg adatik a gyülekezetnek. Hamis proféta van több a soknál, de nekünk mértékünk és próbaköviünk van, amely szerint megbíráhatjuk őket, tudniillik Isten törvénye, Isten hangja.

3. *Mindaddig, míg eljövend a tökéletes teljesség*, Isten gyülekezetének szüksége van a profétai szó vezetésére. Lásd 2 Péter 1, 19; 1 Kor. 13, 8-10. Még ha lélekkel teljes, makula és szeplő nélkül való is, még sem fogja mondani: Nincs szükségünk a profétai szóra; hanem akkor fogja leginkább meghűsülni, legbensőbb lényének egy része lesz.

4. A leghasznosabb ajándékokra törekedjünk, leginkább azonban arra, hogy profétálni tudjunk. Az ajándék nagyságát a teljesített szolgálat szerint mérjük. Lásd Máté 20, 26, 27. Itt profétálás alatt az Isten igéjének a gyülekezet építését céljából való prédikálását vagy magyarázását értjük. Lásd 1 Kor. 14, 3.

5. *A legjobb és egyedül biztos mód* Isten ajándékainak bármelyikére »a szeretet« által törekedni, amint azt nekünk a korinthusiakhoz írott első levél 13. fejezete is mutatja. Akkor

a lélek fogja nekünk adni azokat az ajándékokat, amelyeket legjobban felhasználni tudunk. Isten bölcseséggel osztja ajándékait. Lásd Efész. 1, 8.

6. *Jó dolog*, ha jó hírt megerősítenek. Lásd Zsid. 2, 3. Nekünk biztosítékunk van arra nézve, hogy igaz, de ez minden. A profétálásnak lelke közülünk is sokak által megerősítetik. Amit azonban Isten óhajt és amire nekünk is leginkább szükségünk van, az, hogy Krisztus bizonygatótetele hennünk erősíttessék meg.

7. *A profétálásnak ajándéka*, ha elfogadjuk, az összes többi ajándékokhoz vezető ajtó lesz. Ha azonban el nem fogadjuk azt az ajándékot, amely hennünket óv, int, megfedd, akkor Isten nem bízhat reánk más ajándékokat. Csak miután már többre beesüljük a tiszta, igaz jelet a természetfölötti hatalom kifejtésénél — adhatja Isten ezen hatalmat nekünk. Hatalom, mely a lélek gyümölcsei nélkül jelentkezik, más forrásból ered. Ha Jézus bizonygatótetelet elfogadjuk, más ajándékok is következni fognak; a gyülekezet tökéletes lesz és semmi lelki ajándékban sem fog szűkölködni.

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatalában Hamburgban kapható:

Jézushoz vezető út.

White E. G.-tól.

Ezen könyvecske egyszerű és érthető szavakkal elmondja Istennek az ember iránt való szeretetét, amelyet azáltal mutatott, hogy egyetlenegy fiát adta.

Ára füzve 1 K 20 f., kötve 1 K 80 f.

A Krisztus dicsőséges eljövetele.

Máté evangélista 24. részének magyarázata.

Ezen könyv tanulmányos képekkel el van látva és mindenkinek ajánlható. Ára 75 f.

„AZ ARATÓ“

havi folyóirat.

Nyomatja és kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala Hamburgban.

Felelős szerkesztő: Huenergardt János F.

Előfizetési ára:

Egy egész évre	K 2.—
Egy fél évre	„ 1.—
Egyes példányok	„ —,20
Külföldre, egy egész évre	„ 2.50

Előfizetések

Huenergardt János F., Péczel, Kör-utca 234
cívre küldendő.